

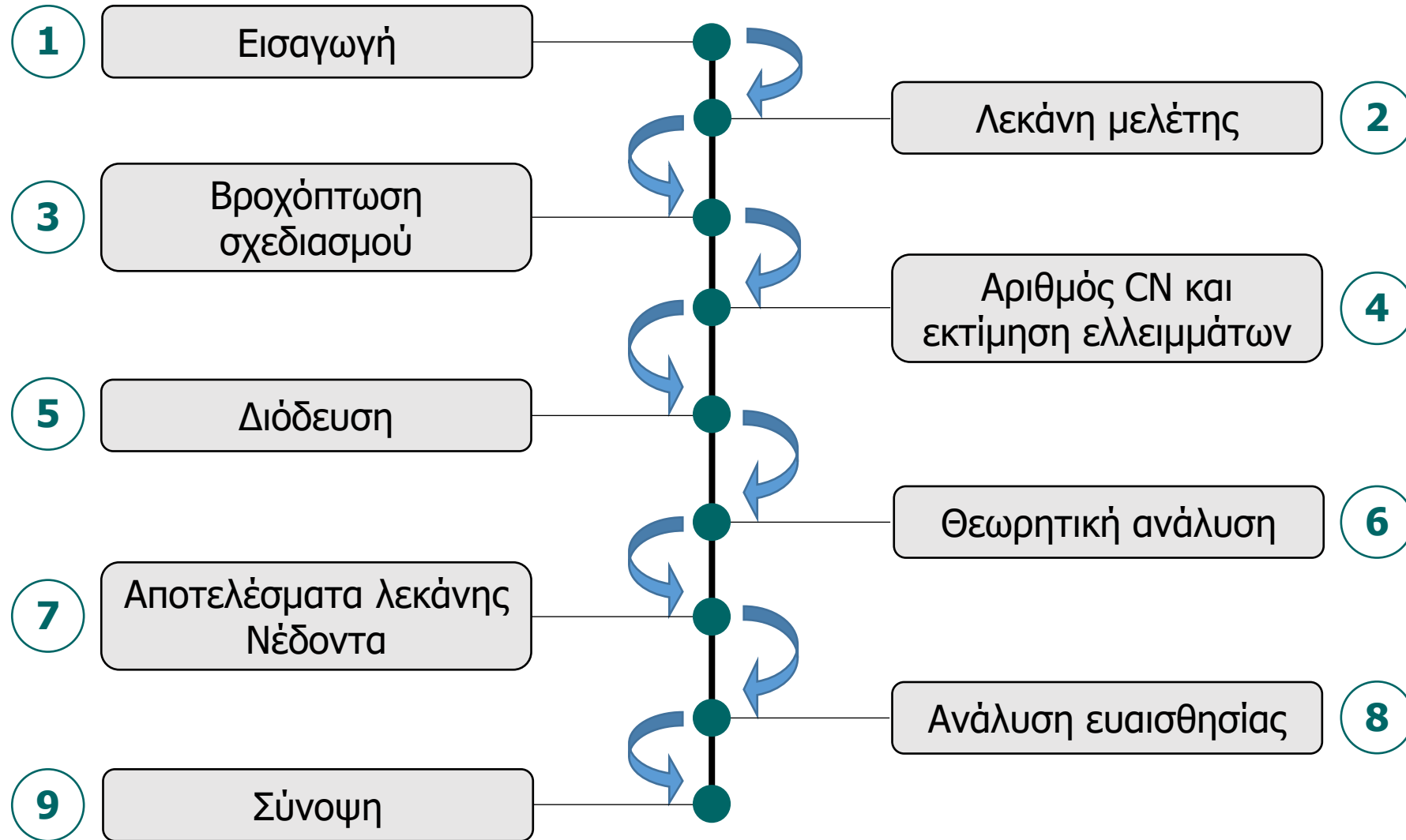

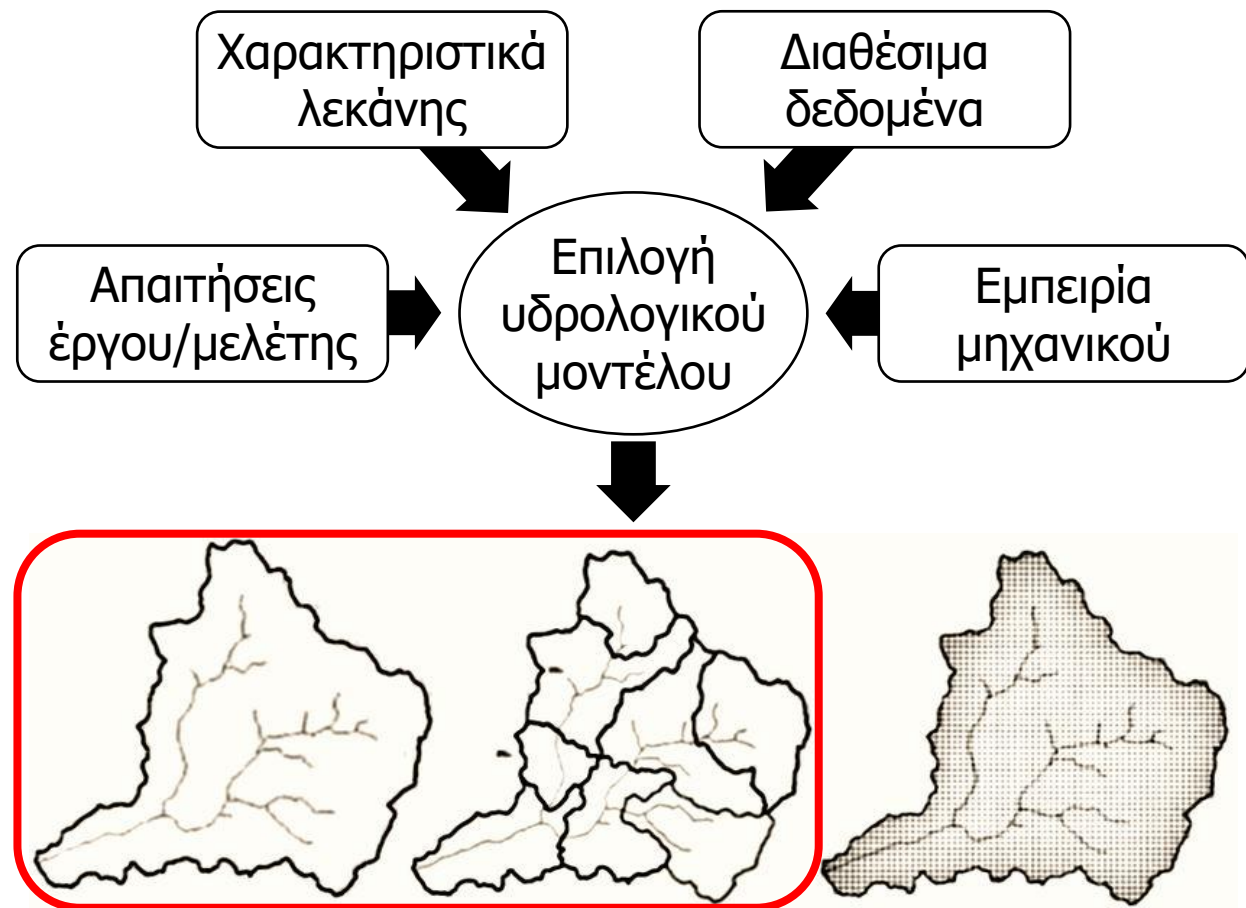
ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΧΩΡΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΣΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΗ ΛΕΚΑΝΗ ΤΟΥ ΝΕΔΟΝΤΑ

Διπλωματική Εργασία

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΚΟΥΤΣΟΚΕΡΑΣ

Επιβλέπων: Ανδρέας Ευστρατιάδης, Επίκουρος Καθηγητής ΕΜΠ
Συνεπιβλέπων: Παναγιώτης Δήμας, Υποψήφιος Διδάκτωρ ΕΜΠ

- Απλό ή σύνθετο μοντέλο;**
- Πόσο σύνθετο;**
- Ποιές οι συνέπειες στην εκτίμηση πλημμυρικών μεγεθών;**

- ❑ Τα ημικατανεμημένα (και κατανεμημένα) μοντέλα είναι πιο ακριβή από τα αδιαμέριστα; **Όχι πάντα!**
- ❑ Η αύξηση του πλήθους των υπολεκανών επιφέρει αύξηση στην παροχή αιχμής και αποδίδει ακριβέστερες εκτιμήσεις; **Όχι πάντα!**
- ❑ Η επίδραση της διόδευσης; **Η πηγή του... κακού!**

❖ **ΑΝΤΙΚΡΟΥΟΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ**
❖ **ΜΕΓΑΛΟ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΟ**

- ❑ **Loague and Freeze (1985)**: Όσο απλούστερη η προσομοίωση, τόσο καλύτερη.
- ❑ **Hromodka II and DeVries (1986)**: (α) Η αυθαίρετη διακριτοποίηση σε υπολεκάνες πρέπει να αποφεύγεται. (β) Μειωμένη αξιοπιστία όσο περισσότεροι είναι οι κλάδοι διόδευσης.
- ❑ **Norris and Haan (1993)**: Αύξηση πλήθους υπολεκανών=αύξηση αιχμής.
- ❑ **Mamillapalli et al. (1996)**: Αύξηση πλήθους υπολεκανών=αύξηση αιχμής και ακρίβειας, αλλά υπάρχει άνω όριο.
- ❑ **Tripathi et al. (2006)**: Αιχμή ανεξάρτητη της διακριτοποίησης.
- ❑ **Thompson and Cleveland (2009)**: (α) Η πυκνότερη διακριτοποίηση σε υπολεκάνες βελτίωσε ελάχιστα την αιχμή και δεν αύξησε σχεδόν καθόλου τον όγκο. (β) Σύσταση να αποφεύγεται η πυκνή διακριτοποίηση, λόγω πολυπλοκότητας. (γ) Σημαντική πηγή αβεβαιότητας η διόδευση.
- ❑ **Braud (2009)**: Η αιχμή αυξάνεται, ο χρόνος εμφάνισής της μειώνεται. Αύξηση και του όγκου. Συσχέτιση διακριτοποίησης, μεταβολής μεγεθών και διαφορετικών υψών βροχής.
- ❑ **Yu et al. (2012), Sordo-Ward et al. (2012), Sun et al. (2017), Fernandes et al. (2019)**

Θεωρητική λεκάνη (ΑΝΑΛΥΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ)

- Χωρίς διόδευση
- Εκτίμηση πλημμυρικού όγκου

Πραγματική λεκάνη (ARCGIS, HEC-HMS)

- Συνεκτίμηση διόδευσης
- Εκτίμηση πλημμορογραφήματος και πλημμυρικού όγκου
- **79 αναλύσεις**
- **ΟΧΙ βαθμονόμηση**

ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ
ΔΙΟΔΕΥΣΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΟ
ΒΗΜΑ

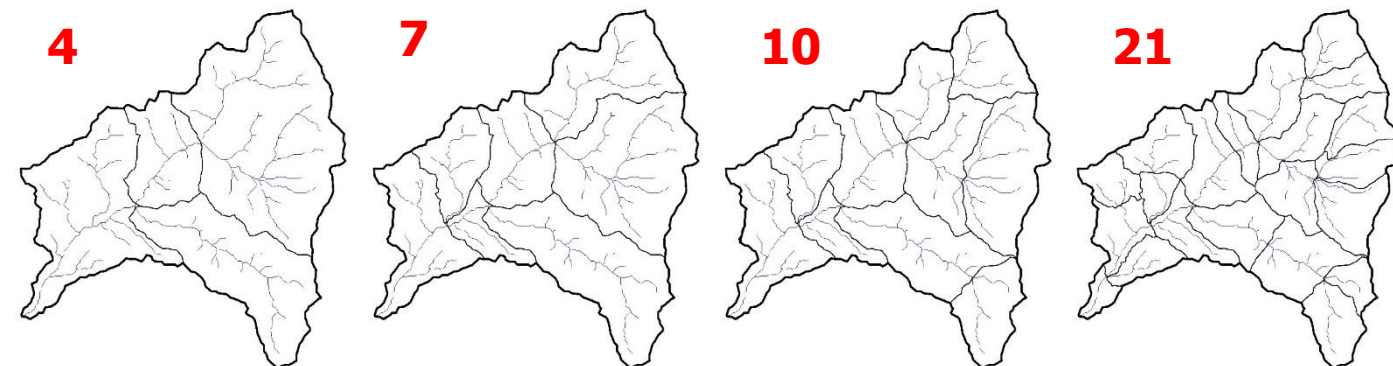
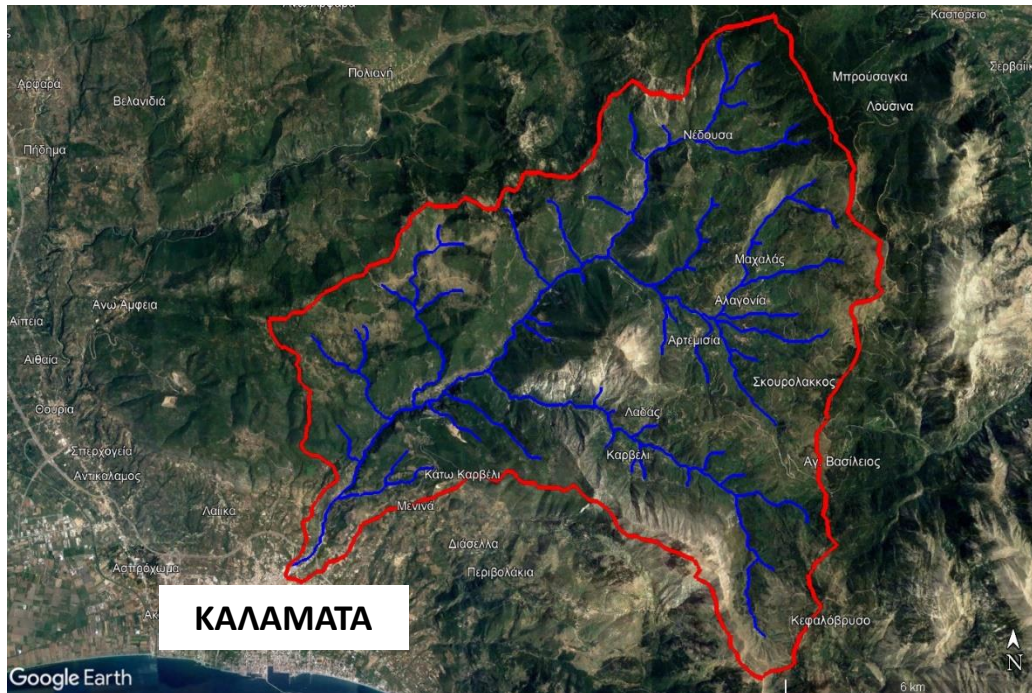
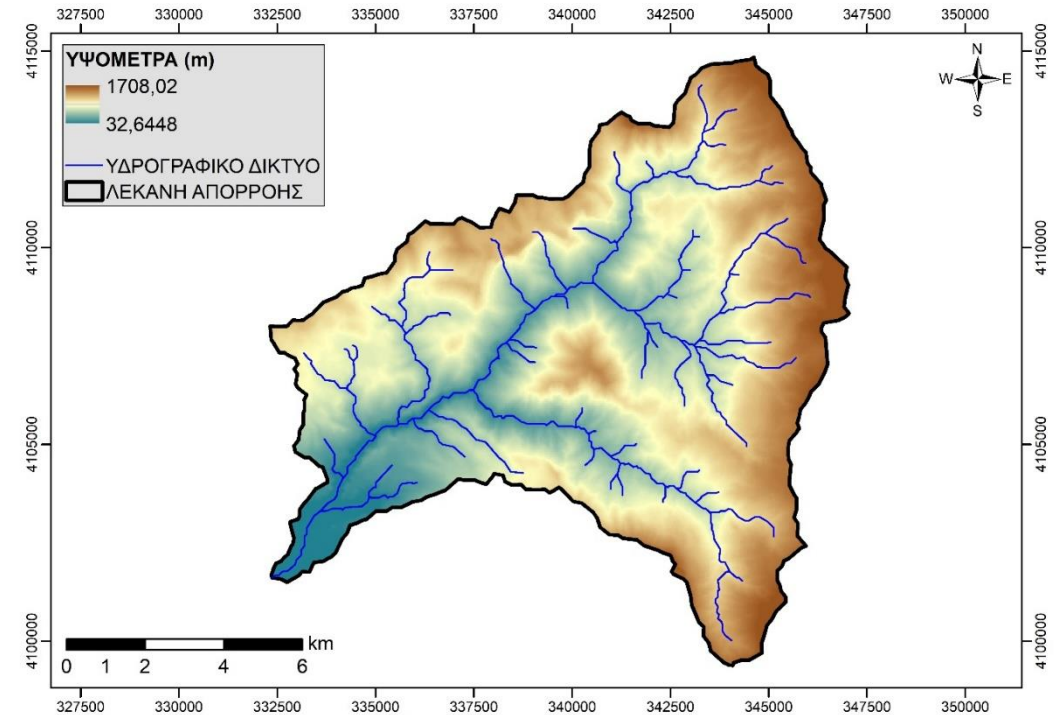
ΠΛΗΘΟΣ
ΥΠΟΛΕΚΑΝΩΝ

ΔΙΑΚΡΙΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΛΕΚΑΝΗΣ
ΣΕ ΥΠΟΛΕΚΑΝΕΣ

ΥΨΟΣ ΒΡΟΧΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ CN

- ❑ Λεκάνη απορροής του ποταμού Νέδοντα
- ❑ Περιφερειακή Ενότητα Μεσσηνίας, Δήμος Καλαμάτας
- ❑ 1^ο Υδατικό Διαμέρισμα «Δυτική Πελοπόννησος»
- ❑ Έκταση: 121.25 km²
- ❑ ΣΔΚΠ: Ενιαία λεκάνη
- ❑ Διευθετημένη κοίτη εντός της πόλης

- ❑ Ερευνητικό ενδιαφέρον (Δευκαλίων): υδρομετρικοί σταθμοί.
- ❑ Μελέτες και έργα στην περιοχή (αποχέτευση ομβρίων Καλαμάτας, εκτροπή όμορων ρεμάτων στη λεκάνη του Νέδοντα, αποχέτευση ομβρίων σε οδικά έργα).

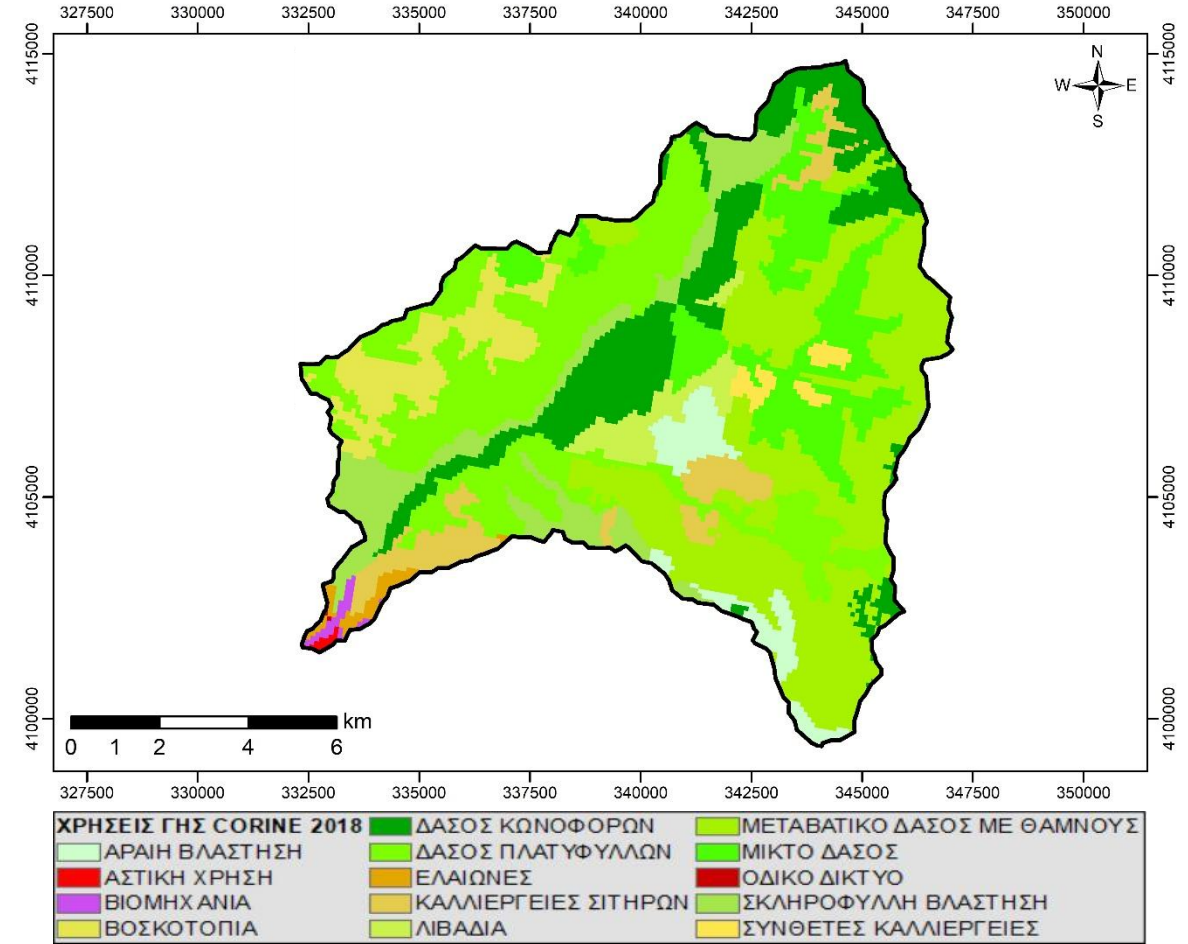
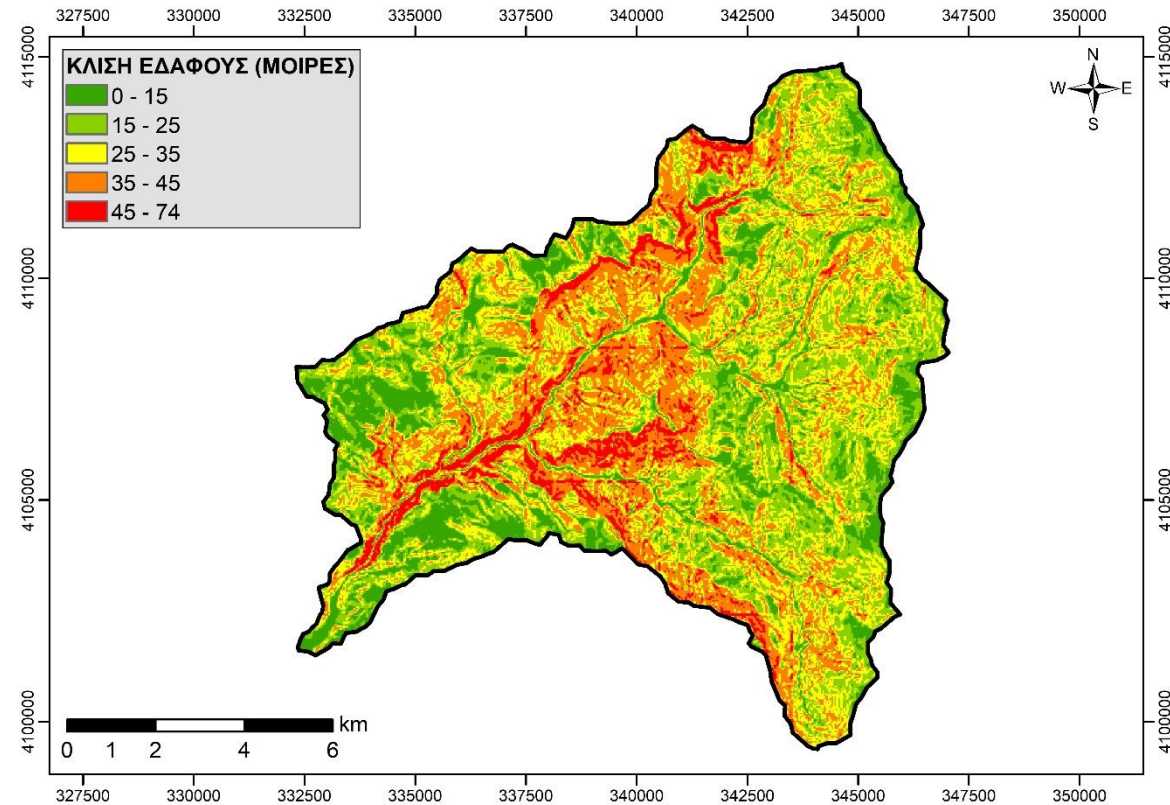

Θέση	Μελέτη	Q ₅₀ (m ³ /s)	Q ₁₀₀ (m ³ /s)
Γέφυρα Σπάρτης	ΥΠΕΧΩΔΕ (Ιούνιος 2000)	259.7	316.7
Γέφυρα Σπάρτης	ΥΠΕΧΩΔΕ (Υδρολογία, 1999)	389.1	427.5
Γέφυρα Περιμετρικής	ΥΔΡΟΕΞΥΓΙΑΝΤΙΚΗ Α.Ε.-ΣΥΣΤΑΣ Α.Ε	451.7	568
Γέφυρα ΟΣΕ	ΟΣΕ (2014)-ΚΚ	292.5	-
Γέφυρα ΟΣΕ	ΟΣΕ (2014)-ΚΥ	488.0	-
Γέφυρα ΟΣΕ	ΟΣΕ (2014)-ΚΣ	440.2	-
Γέφυρα ΟΣΕ	ΥΔΡΟΕΞΥΓΙΑΝΤΙΚΗ Α.Ε.-ΣΥΣΤΑΣ Α.Ε	462.9	581.6
Εκβολή	ΥΠΕΧΩΔΕ (Ιούνιος 2000)	313.1	375.3
Εκβολή	ΣΔΚΠ	318.7	430.5
Εκβολή	ΥΠΕΧΩΔΕ (Υδρολογία, 1999)	390.3	429.4
Εκβολή	ΥΠΕΧΩΔΕ (όπως αναφέρεται στα ΣΔΚΠ)	560	
Εκβολή	ΥΔΡΟΕΞΥΓΙΑΝΤΙΚΗ Α.Ε.-ΣΥΣΤΑΣ Α.Ε	463.7	582.5

- ❑ Πλήθος πλημμυρικών επεισοδίων διαχρονικά (από τον 19^ο αιώνα). Τελευταία μεγάλη πλημμύρα το 2016. Πρώτα έργα το 1920.
- ❑ **Μοναδική περίπτωση λεκάνης** στην Ελλάδα με τόσο πολλά έργα ορεινής υδρονομίας: 135 λιθόδημητα φράγματα και 558 ξηρολίθινα φράγματα (Κουτσογιάννης, 2022).

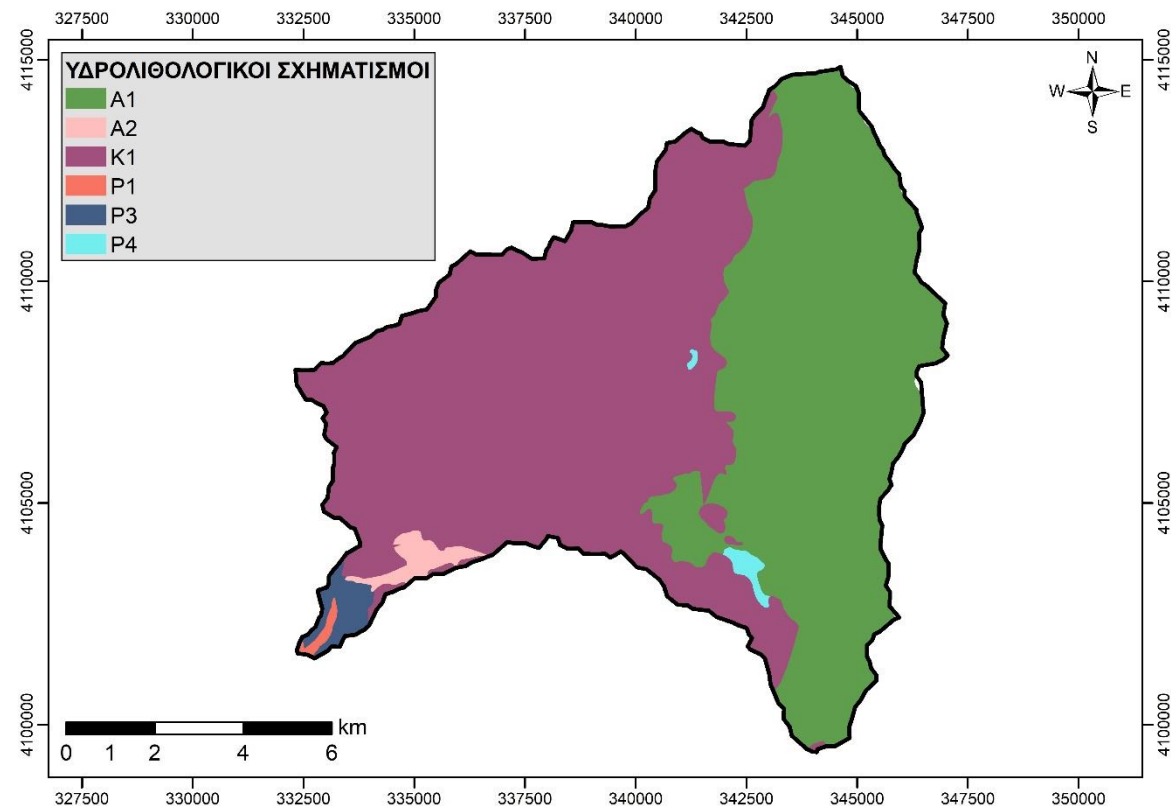
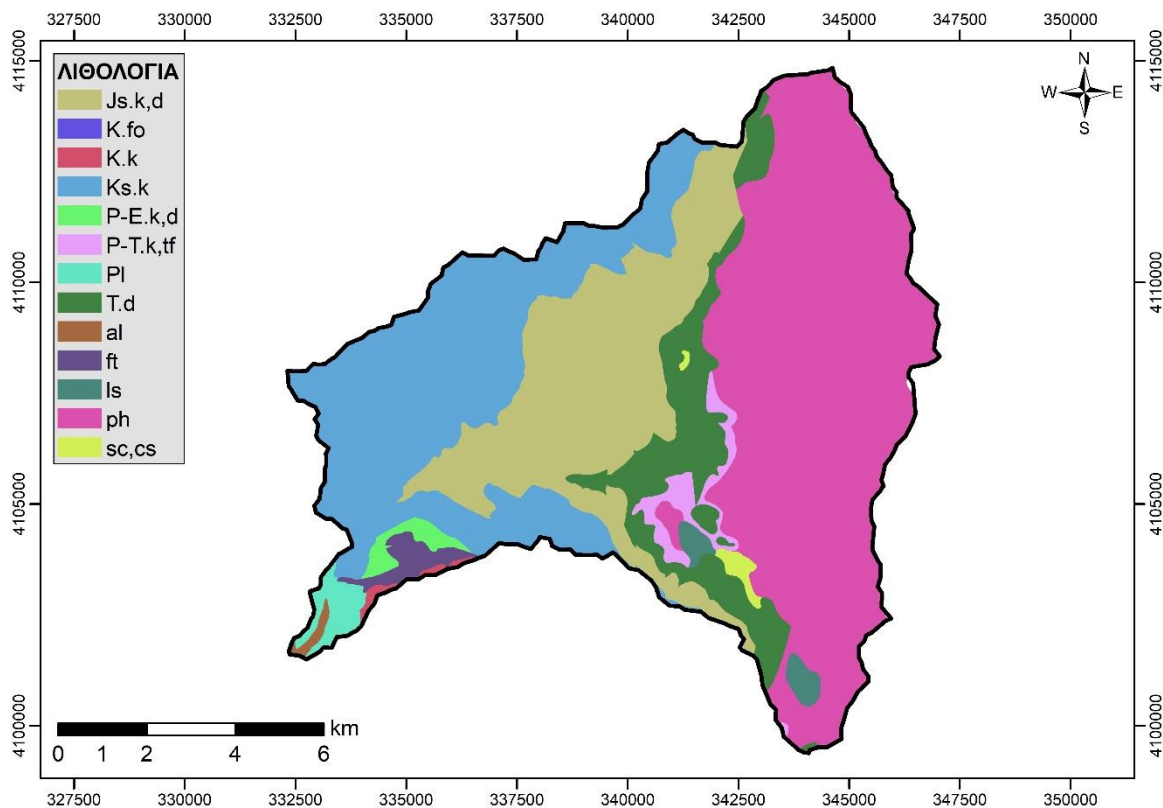
- Έντονες κλίσεις
- Κυρίως δασώδεις εκτάσεις (>70%)
- Περίπου 20% βοσκοτόπια και χαμηλή βλάστηση

- ❑ Δυτικά: Ασβεστόλιθοι, Βραχώδεις σχηματισμοί μέτριας έως υψηλής υδροπερατότητας
- ❑ Ανατολικά: Σχιστόλιθοι, Βραχώδεις σχηματισμοί πρακτικά αδιαπέρατοι

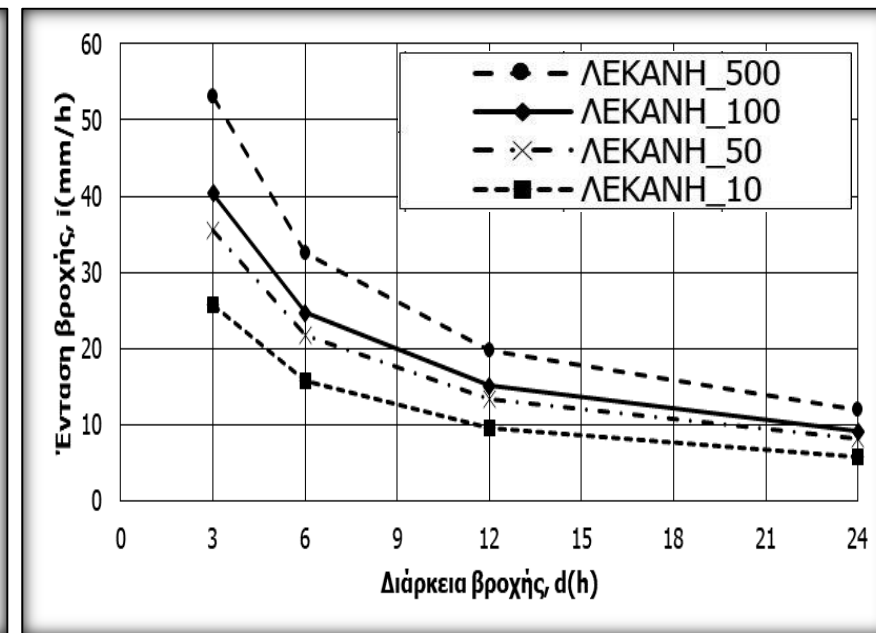
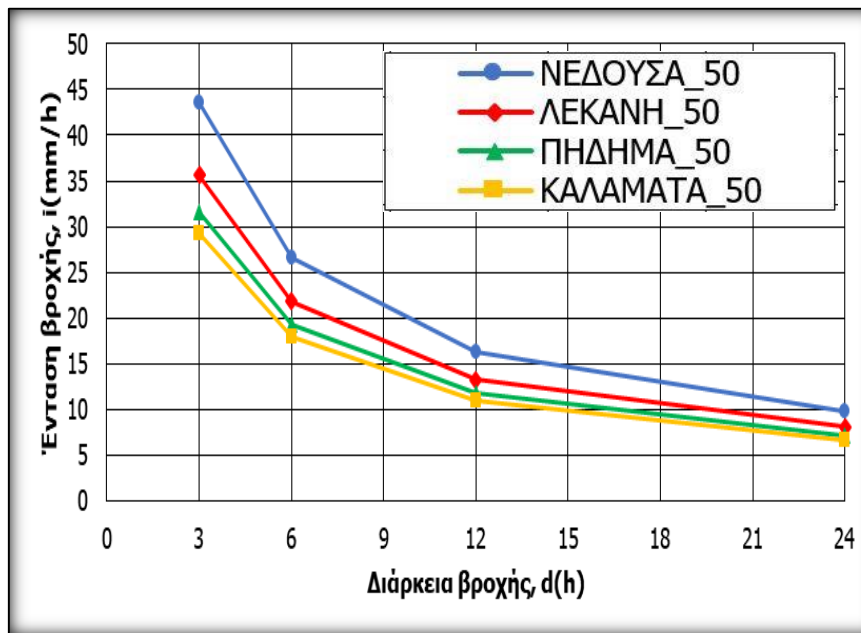

$$ΕΓΥ: i(d,T) = \frac{\lambda'(TK + \psi')}{(1+d/\theta)^\eta}, \kappa \neq 0$$

Σταθμός	Καλαμάτα	Νέδουσα	Πήδημα
X	324,055.80	342,906.00	326,197.31
Y	4,104,082.20	4,112,566.00	4,112,429.75
Z	6.3	730.0	36.3
κ	0.113	0.113	0.113
λ'	436.7	537.3	473.2
ψ'	0.682	0.500	0.687
θ	0.089	0.089	0.089
η	0.724	0.724	0.724

↓
IDW

Επιφανειακή αναγωγή των σημειακών τιμών βροχής της αντιπροσωπευτικής όμβριας καμπύλης.

$$\varphi = \max \left(1 - \frac{0.048A^{0.36} - 0.01 \ln A}{d^{0.35}}; 0.25 \right)$$

(Κουτσογιάννης & Ξανθόπουλος, 1999)

GIANDOTTI (1934)

$$t_{Gian} = \frac{4\sqrt{A} + 1.5L}{0.8\sqrt{\Delta H}}$$

T=5 έτη

ΑΝΑΓΩΓΗ

$$t_c = t_{Gian} \sqrt{\frac{i(T=5)}{i(T)}}$$

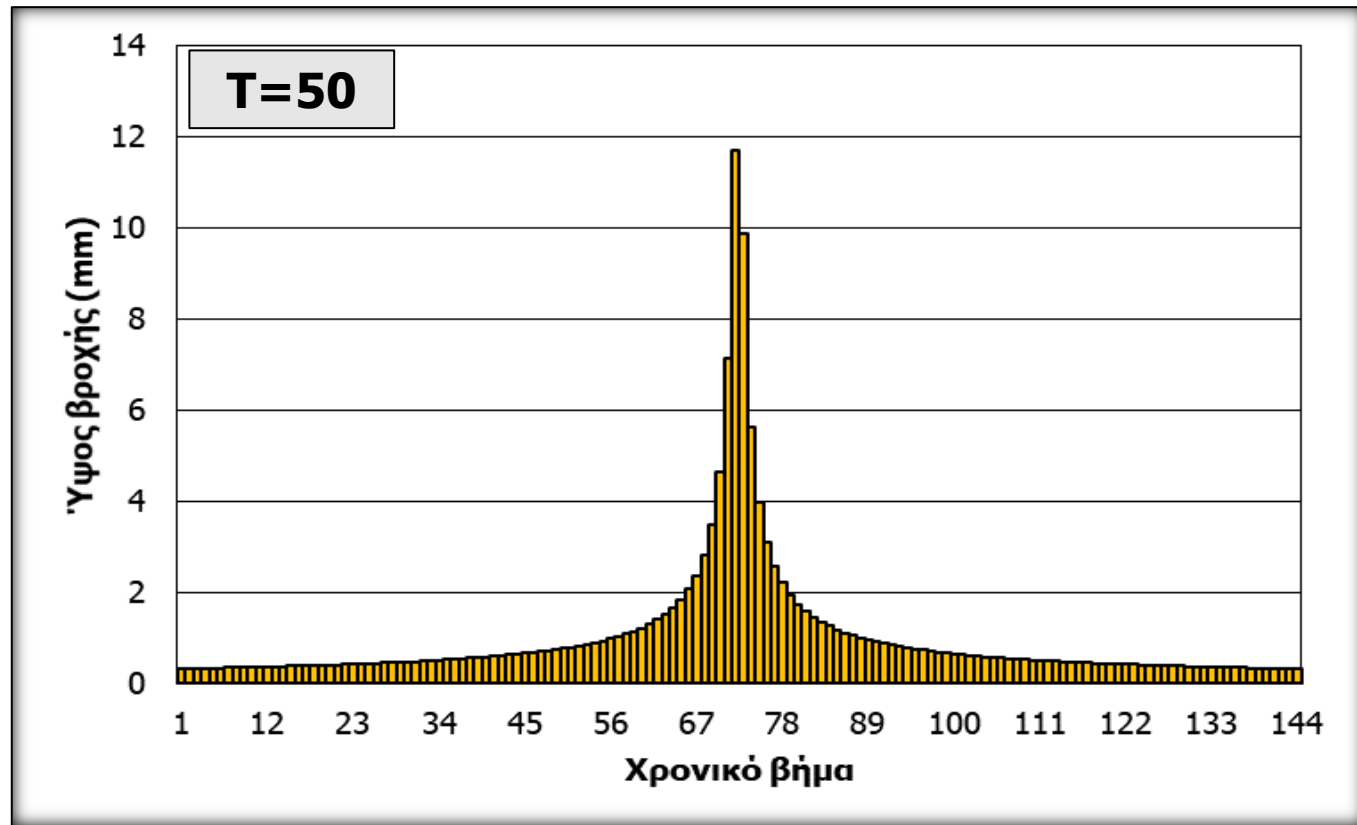
T=10, 50, 100, 500 έτη

SCS

$$t_{lag} = 0.6t_c$$

- Καταιγίδα: 12 h (ΣΔΚΠ)
  - Χρονικό βήμα: 5 min ($\leq 1/3 \text{ min } t_c = 28 \text{ min}$)
  - Εναλλασσόμενα block (αιχμή στο 50%)
- } 144 steps

NRCS-CN:

$$h_e = \begin{cases} 0 & h \leq I_a \\ \frac{(h - I_a)^2}{(h - I_a + S)} & h > I_a \end{cases} \Rightarrow I_a = aS \Rightarrow S = 254 \left(\frac{100}{CN} - 1 \right)$$

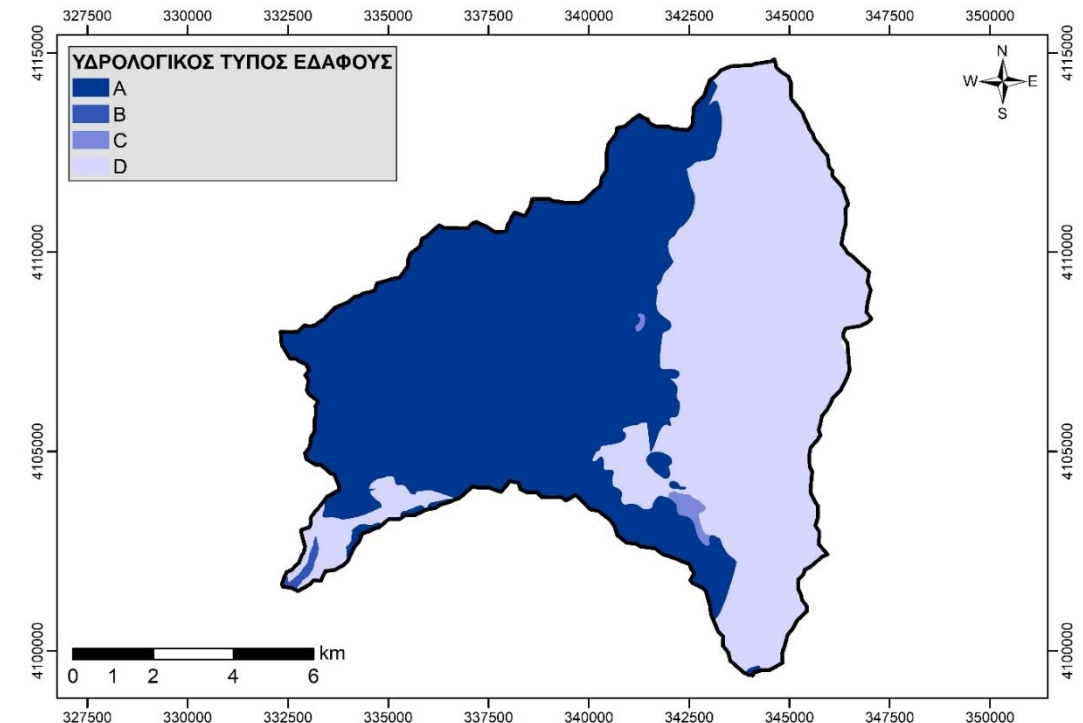
CN:

- Τιμές: 0-100.
- Γεωλογία, υδρολιθολογία, υγρασία εδάφους, χρήσεις γης.
- Η SCS κατατάσσει τα εδάφη σε τέσσερις υδρολογικές κατηγορίες (A, B, C, D), ανάλογα με τη διαπερατότητά τους.
- Η SCS ορίζει τρεις τύπους προηγούμενων συνθηκών υγρασίας (I, II, III).
- Αναγωγή

$$CN_{a=0.20} = \frac{\sum CN_i A_i}{A_{\text{tot, υπολεκ}}}$$

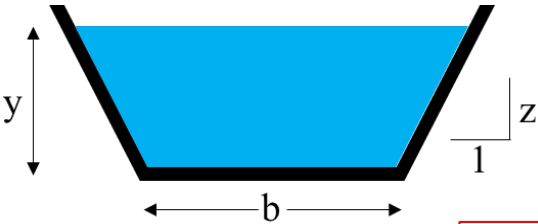
$$CN_{a=0.05} = \frac{CN_{0.20}}{1.42 - 0.0042 CN_{0.20}}$$

Περιγραφή χρήσης γης	Υδρολογική Κατάσταση ⁵	Υδρολογικός τύπος εδάφους			
		A	B	C	D
Γυμνό έδαφος		77	86	91	94
Ευρείες γραμμικές καλλιέργειες σε κεκλιμένο έδαφος ⁶	φτωχή	72	81	88	91
	καλή	67	78	85	89
Ευρείες γραμμικές καλλιέργειες σε βαθμίδες ⁷	φτωχή	66	74	80	82
	καλή	62	71	78	81

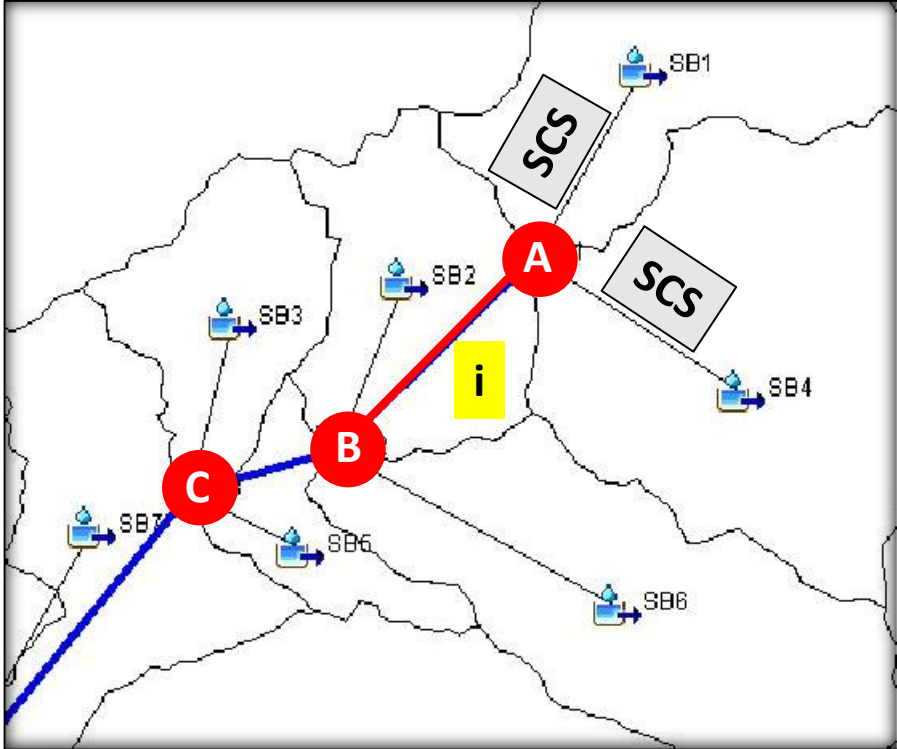

- ❑ Μέθοδος **Muskingum** και μέθοδος του γραμμικού κινηματικού κύματος (**μέθοδος χρονικής υστέρησης**)
- ❑ Συνήθως, η μέθοδος Muskingum εφαρμόζεται για υδατορεύματα μικρής κλίσης (ενδεικτικά, <1%), ενώ για μεγαλύτερης κλίσης υδατορεύματα εφαρμόζεται η μέθοδος της χρονικής υστέρησης.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΧΡΟΝΙΚΗΣ ΥΣΤΕΡΗΣΗΣ (LAG)
Ψευδο-υδραυλική προσέγγιση: ομοιόμορφη ροή

Πλάτος $b=25$ m
Κλίση πρανών $z=1.5$
Manning $n=0.045$

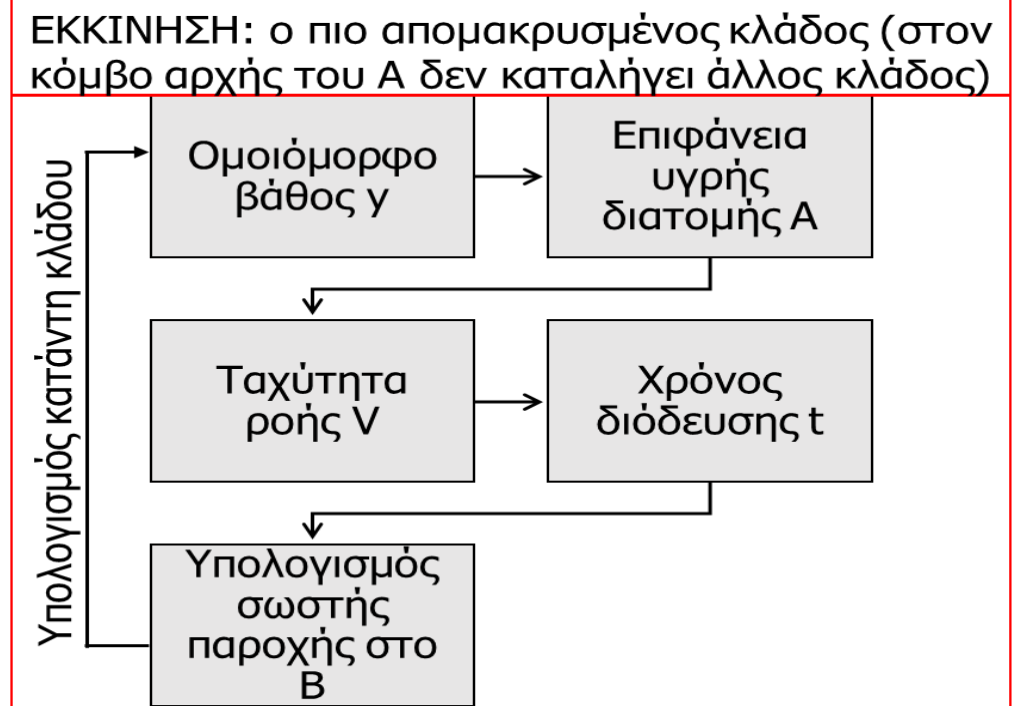
$$y = \frac{1}{b+zy} \left[\frac{Qn}{J^{2/3}} \left(b+2y\sqrt{1+z^2} \right)^{3/2} \right]^{2/5}$$

$$J = \frac{z_u - z_d}{L}$$

$$A = (b+zy)y$$

$$V = \frac{Q}{A}$$

$$t = \frac{L}{V}$$

- ❑ **Παραδοχή:** η μεταβολή του CN ακολουθεί κανονική κατανομή.
- ❑ Η ετερογένεια του CN εντός του τυχαίου πεδίου εκφράζεται με τον **συντελεστή μεταβλητότητας** της κατανομής του.

Για κάθε τιμή του συντελεστή μεταβλητότητας:

Αρχικός κάνναβος με άρτιο πλήθος N υπολεκάνων, η κάθε μία έχει τον δικό της CN.

Για κάθε υπολεκάνη υπολογίζεται η μέγιστη δυνατή κατακράτηση και το αρχικό έλλειμμα με $\alpha=0.05$

Για κάθε ύψος βροχής υπολογίζεται ο μέσος όρος της παραγόμενης απορροής.

Παραγόμενη απορροή h_e της κάθε υπολεκάνης για κάθε ύψος βροχής.

Υπολογίζεται ανά δύο υπολεκάνες ο Μ.Ο. των CN του αρχικού καννάβου, οπότε προκύπτει ένας πιο αδρομερής κάνναβος με N/2 υπολεκάνες.

❑ N=80... 40, 20, 10, 5

❑ $CN_{mean}=52$

$$\Delta(\%) = \frac{(h_e^N - h_e^1)}{h_e^N} * 100$$

ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΛΕΚΑΝΗ=ΤΥΧΑΙΟ ΠΕΔΙΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	5%		51.3	50.2	45.0	47.6	42.7	
2			51.9	56.9	54.7	52.7	43.1	
3	46.3	47.6	56.0	57.2	57.8	50.7	47.4	45.4
4	50.3	53.8	51.0	52.2	46.9	55.3	46.1	60.1
5	49.4	51.7	61.2	48.9	54.7	56.5	47.6	48.8
6	54.4	55.0	58.7	50.9	53.0	53.1	56.7	49.7
7	54.6	46.4	52.9	54.8	40.0	51.7	59.0	61.2
8	56.1	55.2	58.6	54.2	48.2	51.6	48.1	51.0
9	54.6	62.7	49.9	45.7	57.4	54.3	48.5	48.6
10	47.1	53.0	59.3	52.3	47.1	49.2	46.3	55.4

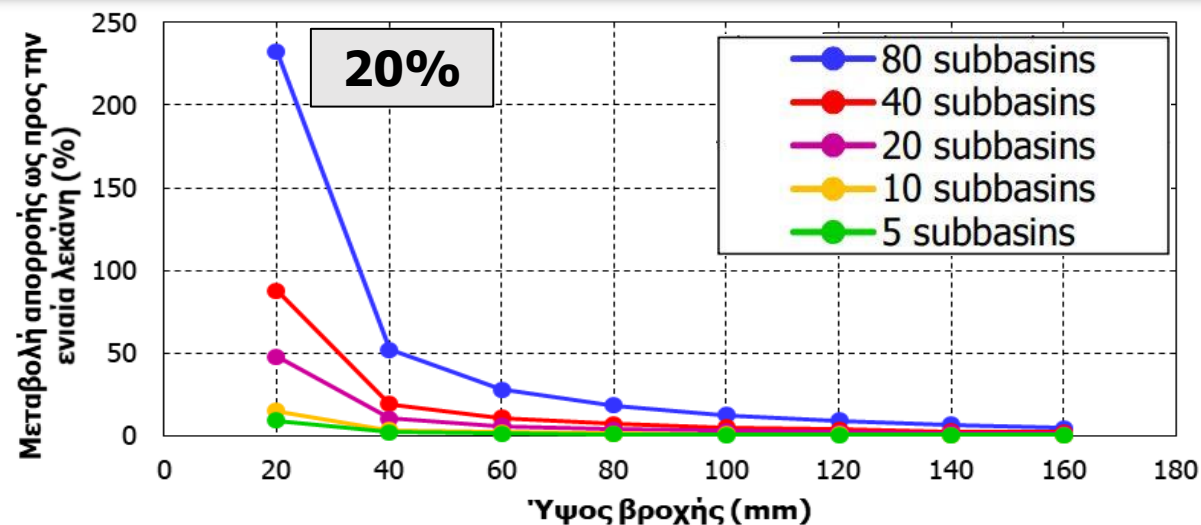
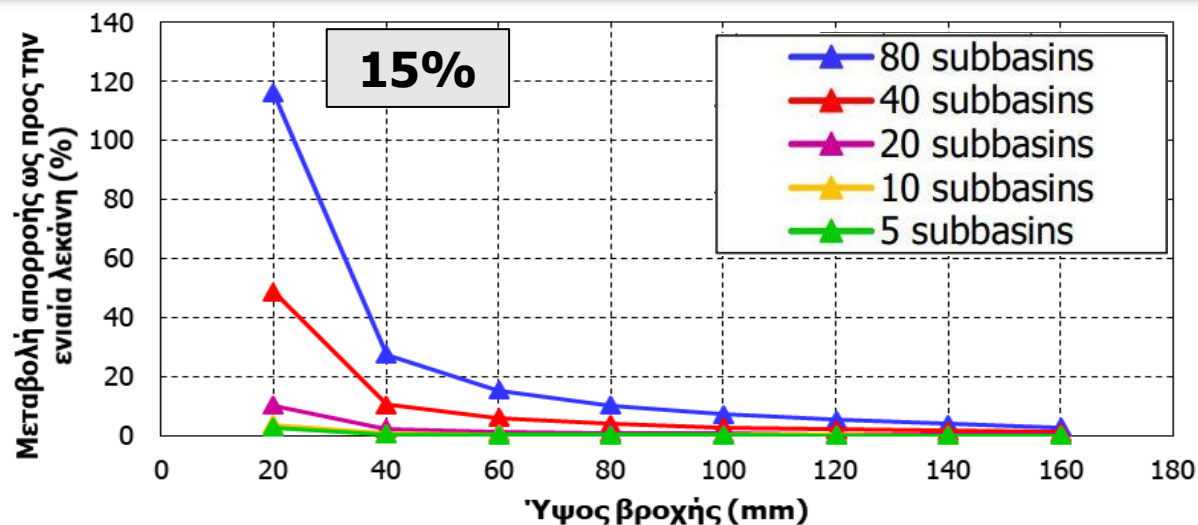
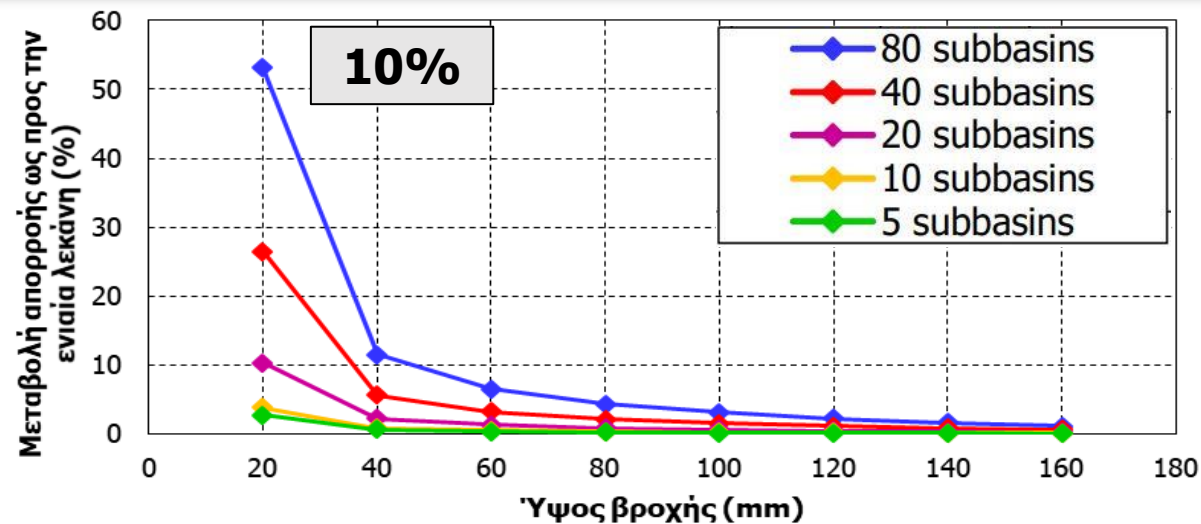
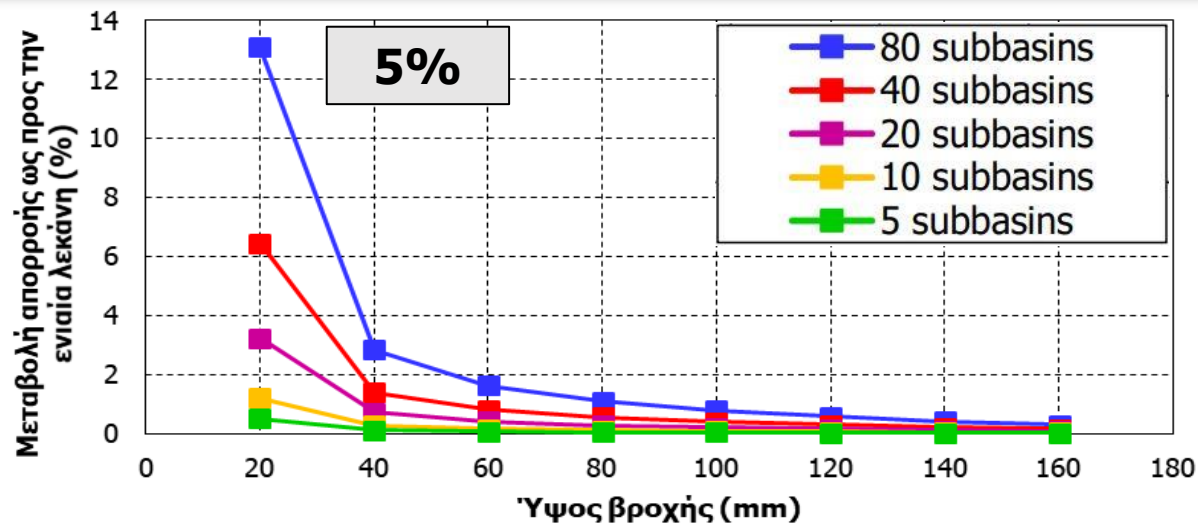
	1	2	3	4	5	6	7	8
1	10%		51.3	44.7	37.8	57.7	57.5	
2			37.7	61.2	61.4	59.0	53.7	
3	70.1	59.9	53.9	43.3	52.3	56.5	62.9	47.6
4	69.4	50.3	57.5	34.6	40.0	43.7	47.6	53.5
5	52.7	48.8	35.3	54.4	57.3	44.7	47.1	57.4
6	51.4	43.4	67.9	55.0	65.0	50.0	50.6	36.4
7	48.8	56.5	54.3	60.3	58.4	46.8	54.6	46.4
8	72.3	47.6	59.2	49.7	53.2	41.9	59.8	69.7
9	63.1	37.8	62.7	50.7	57.5	30.1	52.7	50.8
10	60.4	40.5	44.7	37.3	47.1	53.9	29.6	55.8

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	15%		68.1	40.8	46.7	55.0	32.3	
2			58.7	67.3	57.3	51.3	44.8	
3	44.8	46.9	44.2	45.7	63.8	75.7	45.6	68.8
4	34.6	54.3	60.4	36.8	50.3	18.8	58.0	56.8
5	55.0	20.8	53.7	39.6	64.2	48.5	55.3	59.2
6	60.7	62.7	21.2	65.8	65.6	67.2	74.4	30.5
7	21.2	55.8	49.2	71.6	58.3	46.5	38.4	55.5
8	53.6	61.7	67.3	36.1	74.5	23.6	67.4	49.2
9	58.2	46.6	53.9	23.6	35.2	54.1	62.0	56.5
10	42.0	56.6	44.8	52.6	66.7	76.0	64.2	73.2

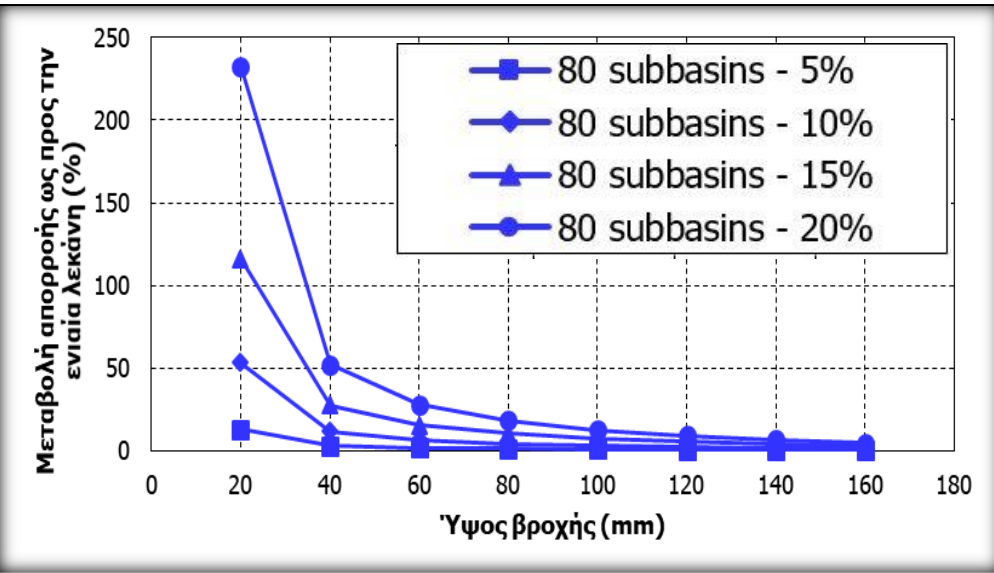
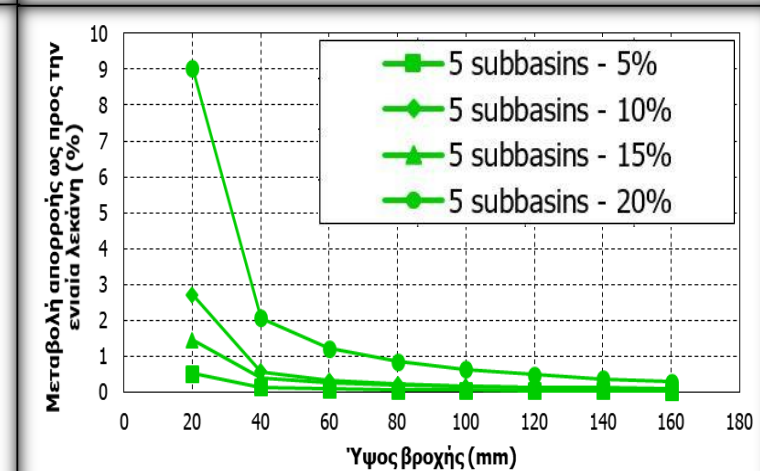
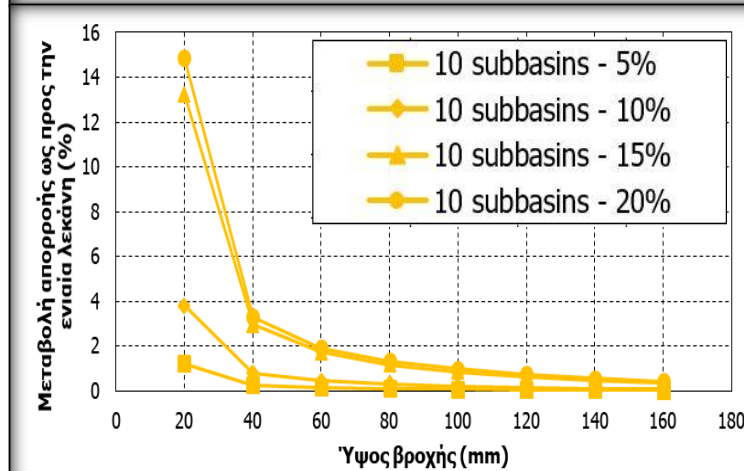
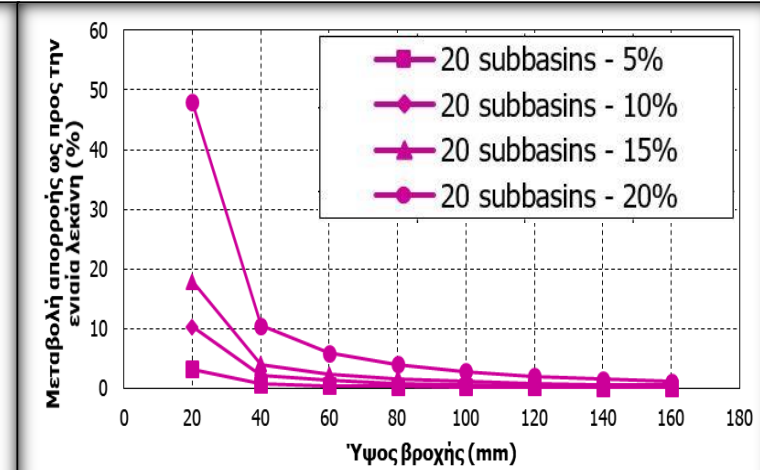
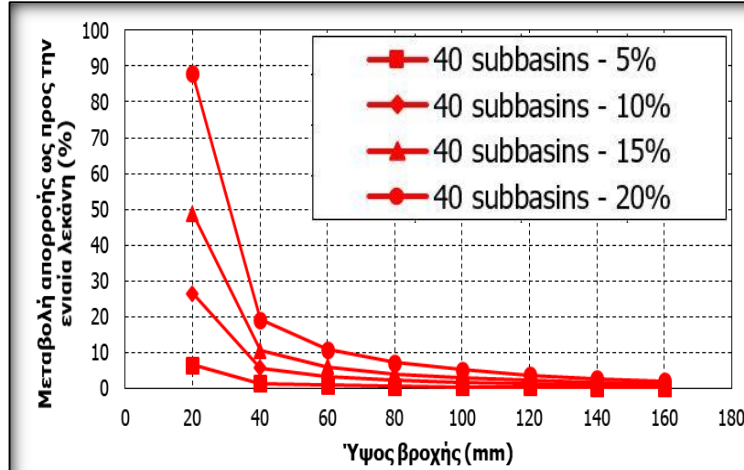

	1	2	3	4	5	6	7	8
1	20%		57.9	66.2	69.7	22.8	58.4	
2			52.7	12.6	61.0	57.4	37.2	
3	51.9	67.3	22.8	45.2	57.3	55.4	39.7	64.9
4	64.0	52.5	42.8	47.3	40.6	27.1	38.7	18.8
5	44.5	73.6	11.5	55.5	64.0	48.4	20.2	56.4
6	51.2	48.5	63.3	66.3	44.8	61.8	39.2	58.0
7	71.4	63.1	58.9	30.2	10.3	63.6	34.5	67.8
8	46.7	44.7	60.9	62.1	92.0	39.5	39.2	53.7
9	41.0	54.9	74.9	49.8	80.1	71.4	50.3	49.4
10	96.9	70.9	19.6	56.1	62.3	77.3	19.8	46.5

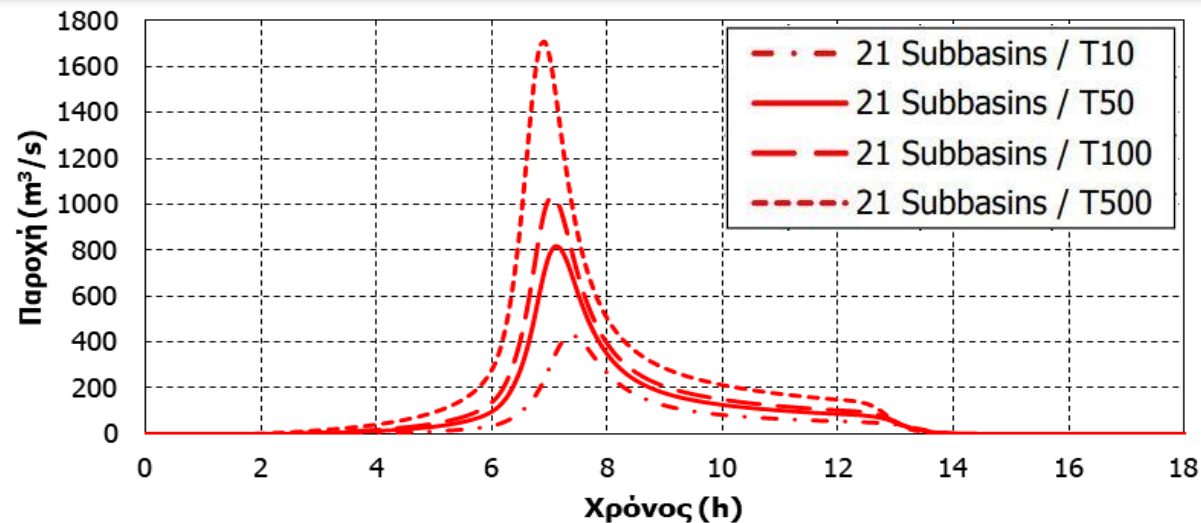
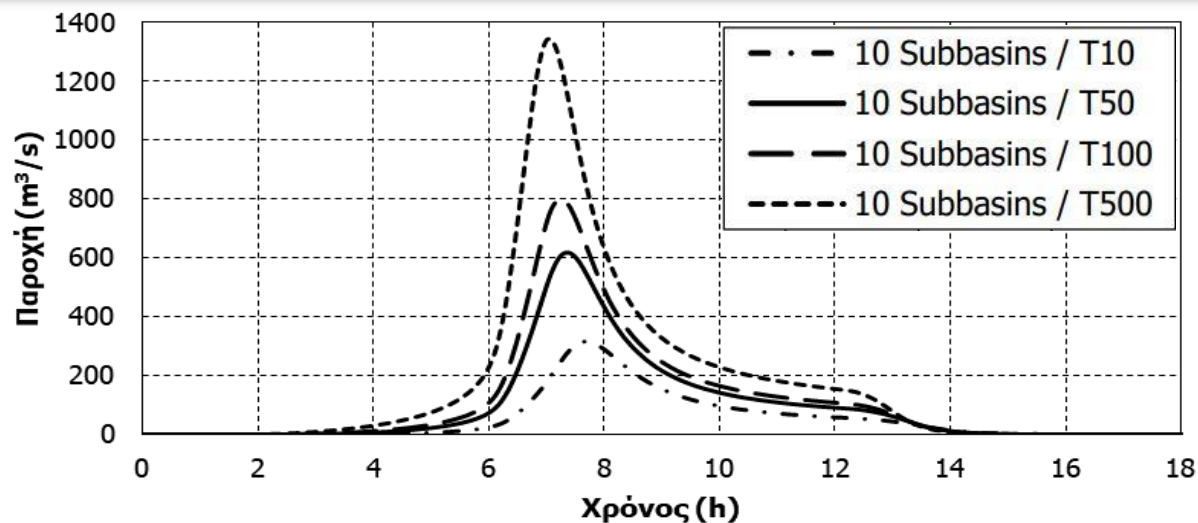
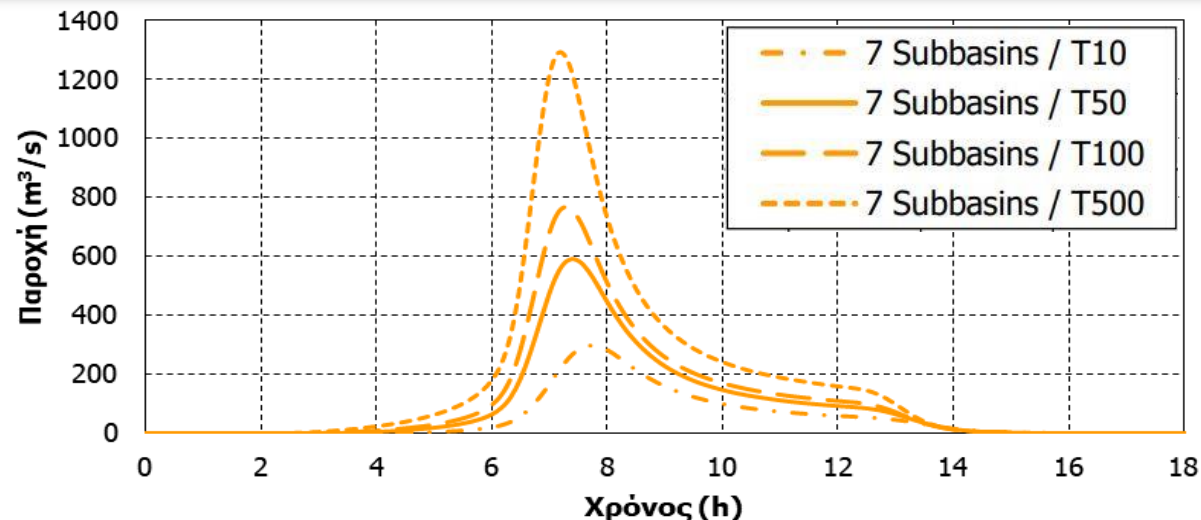
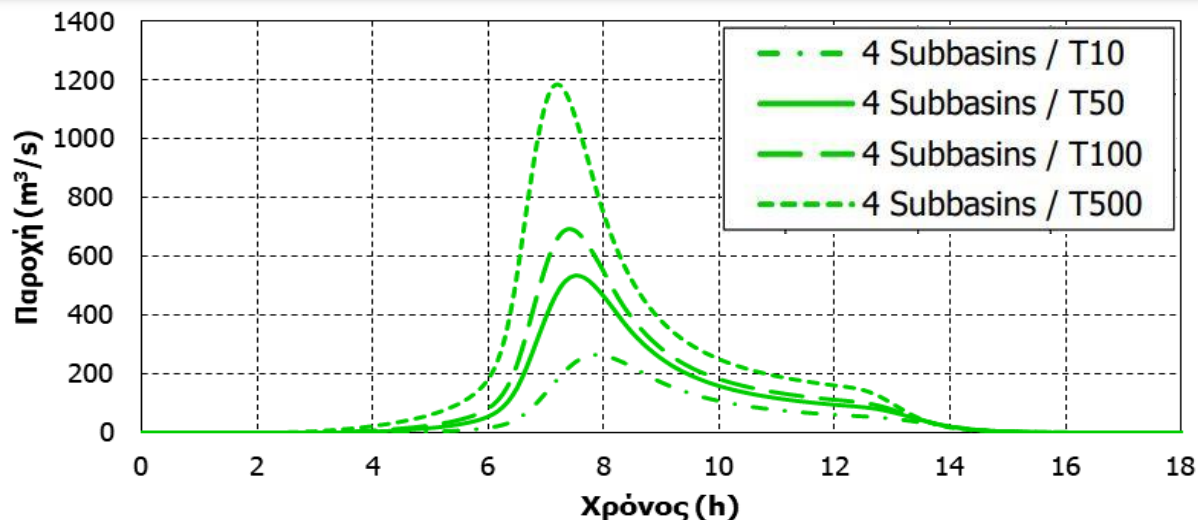

- Ετερογένεια CN ↑
  - Ύψος βροχής ↓
  - Όμοια αποτελέσματα με βιβλιογραφία (Paudel, 2010)
- } ποσοστιαία
διαφορά απορροής ↑

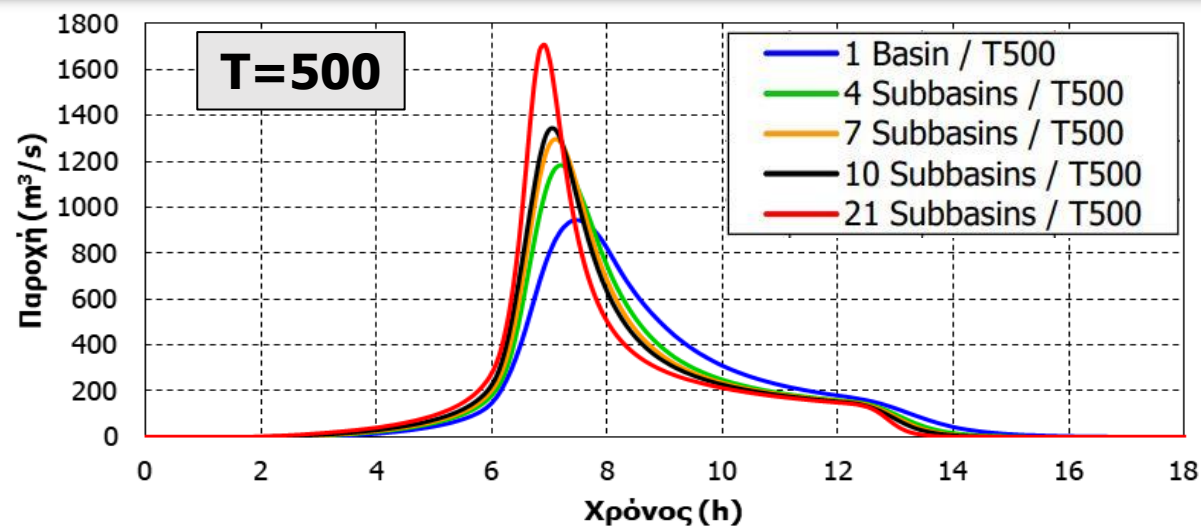
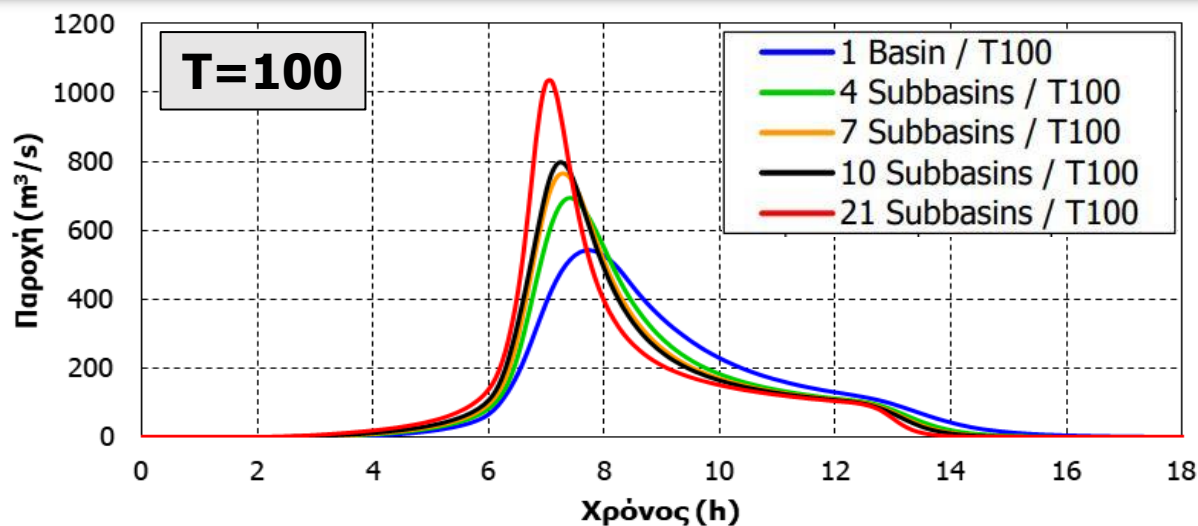
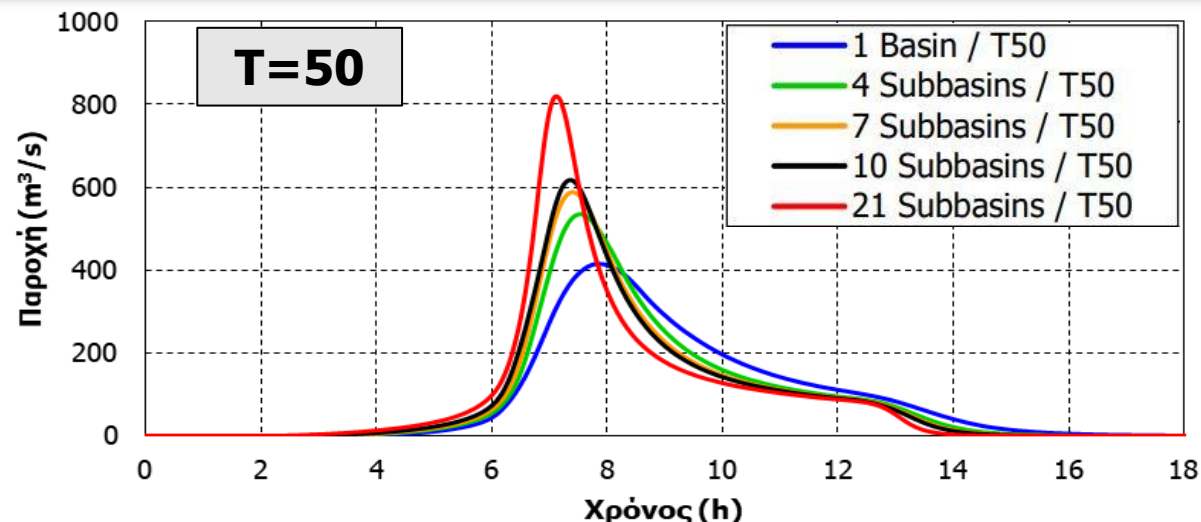
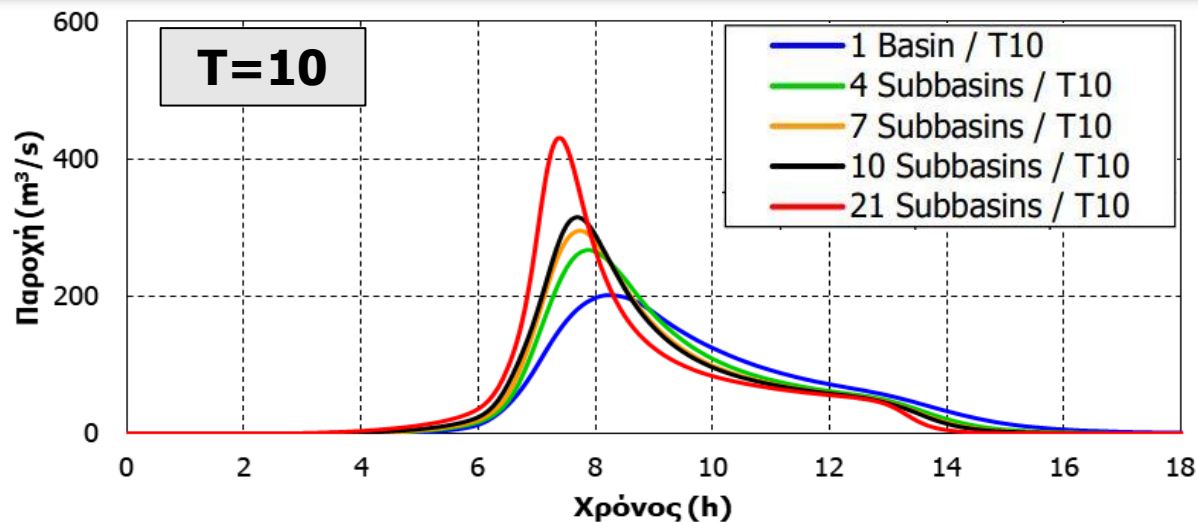

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΛΕΚΑΝΗΣ ΝΕΔΟΝΤΑ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ (2)

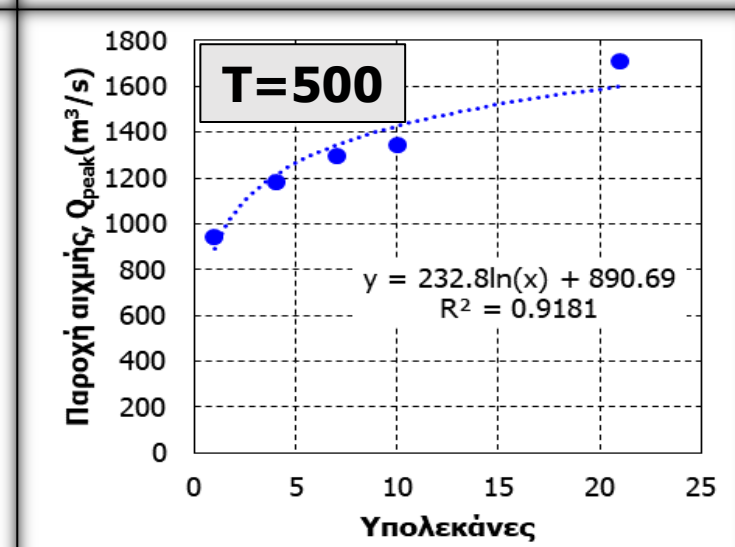
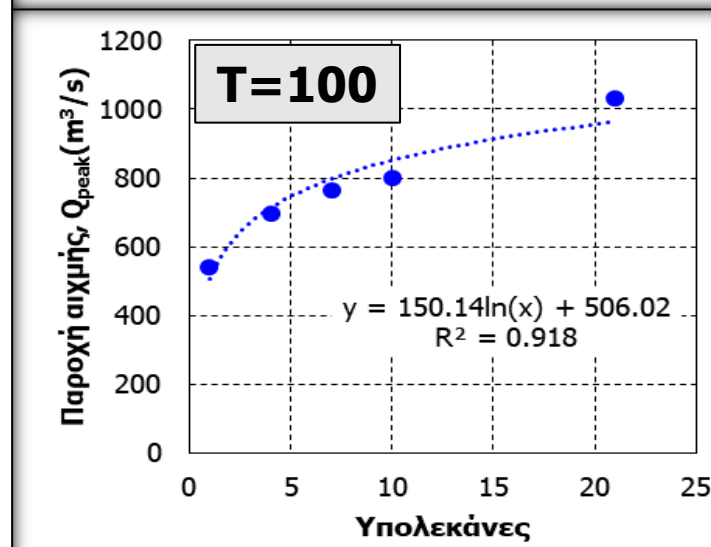
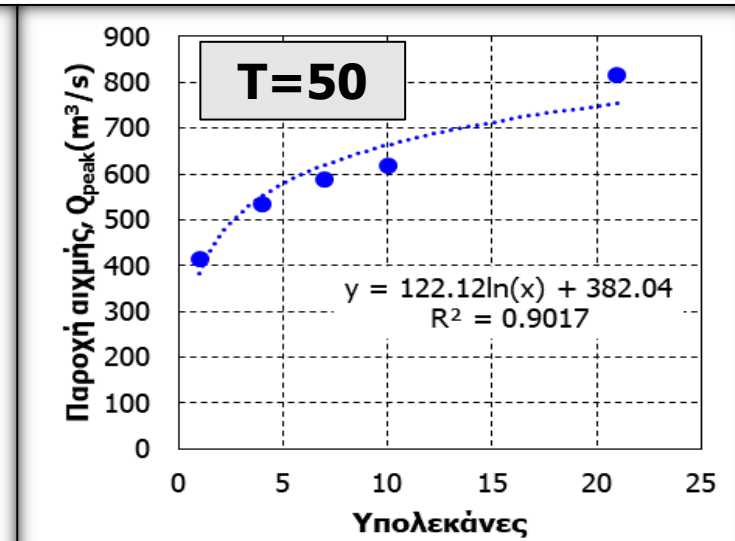
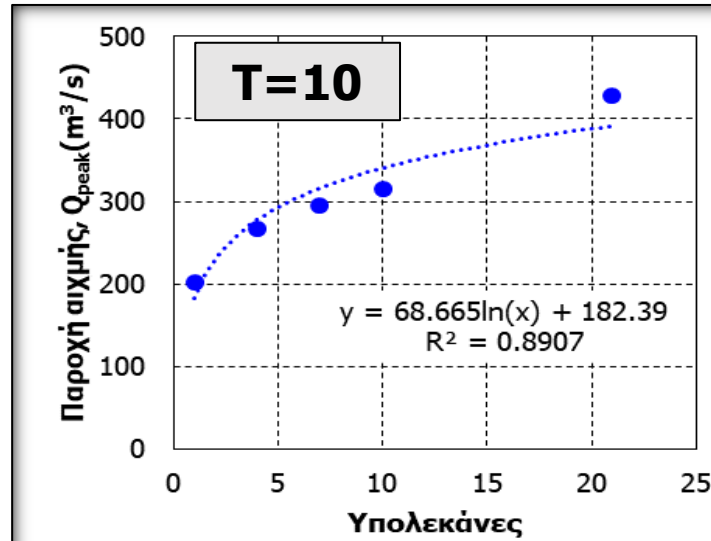
□ Η παροχή αιχμής συγκλίνει σε κάποια τιμή, όσο πυκνώνει η διακριτοποίηση; Αυτό εξετάζεται προσαρμόζοντας μια λογαριθμική σχέση παλινδρόμησης με ασυμπτωτική μορφή, από την οποία προκύπτουν νόμοι κλίμακας της μορφής $Q = a \ln(x) + b$.

□ Ο ρυθμός αύξησης της αιχμής μειώνεται με την πυκνωση της διακριτοποίησης. Στις **10 υπολεκάνες** αρχίζει να διαφαιίνεται **τάση σταθεροποίησης** της παροχής αιχμής.

□ Στην περίπτωση των 21 υπολεκανών: **μεγάλη αύξηση της αιχμής.**

*Μεγάλο πλήθος κλάδων διόδευσης
→ περισσότερες πηγές αβεβαιότητας
→ μειωμένη αξιοπιστία του μοντέλου*

(Hromadka II and DeVries, 1986· Thompson and Cleveland, 2009· Yu et al., 2012).

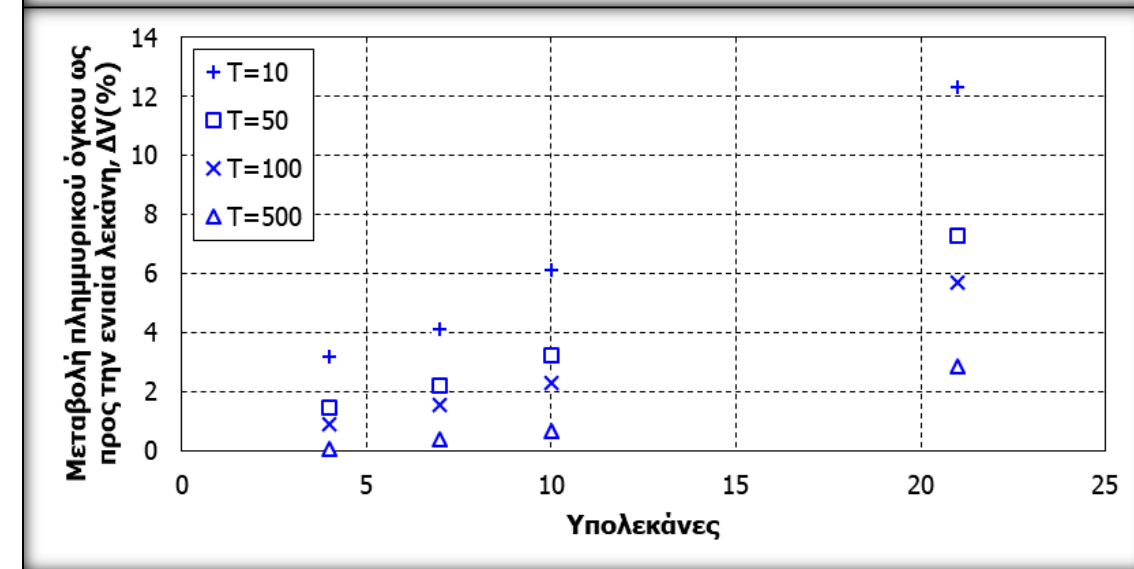
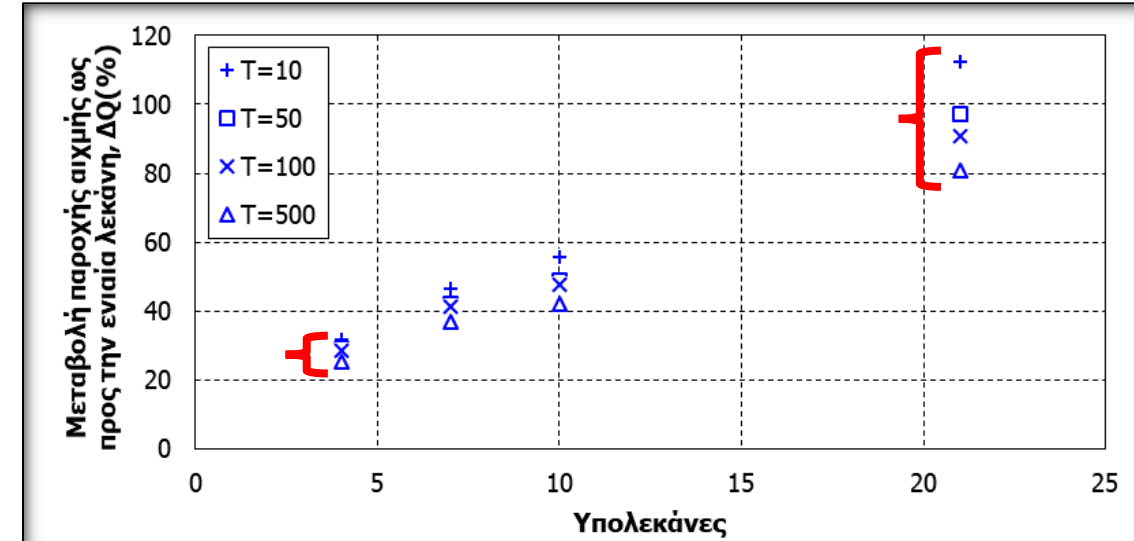

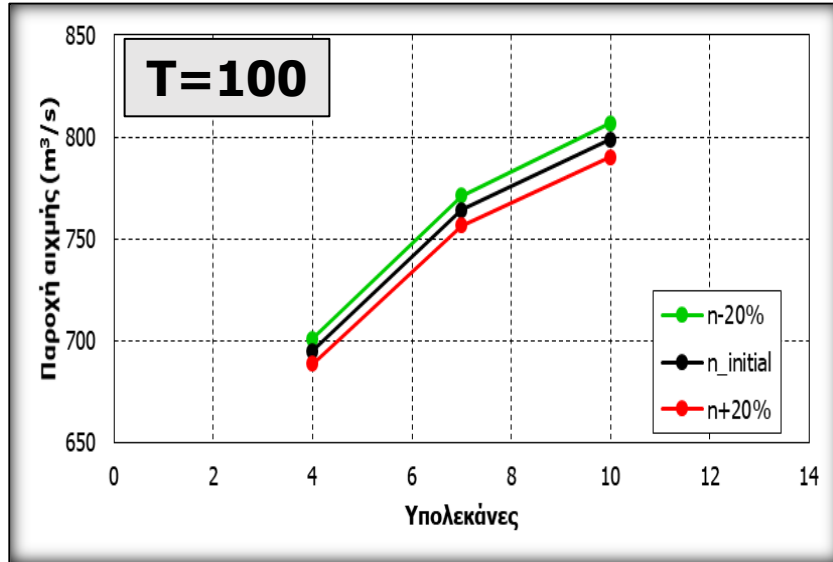
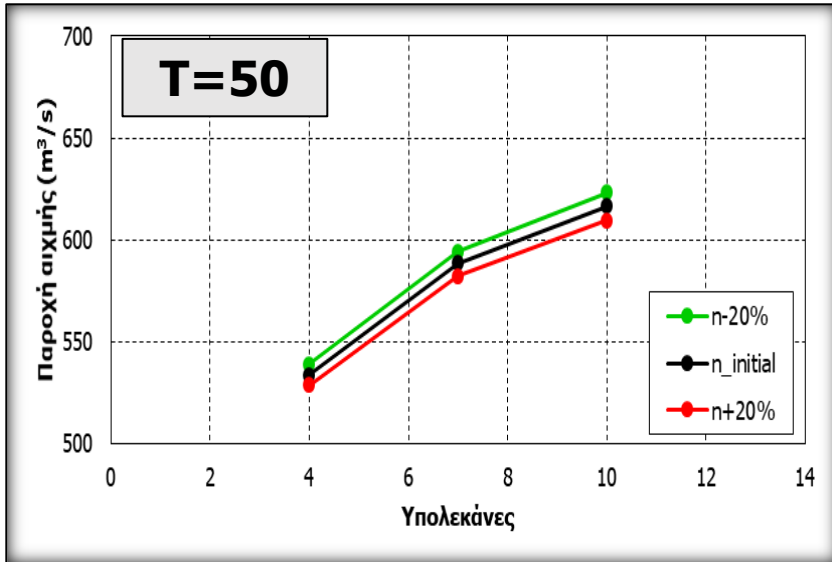
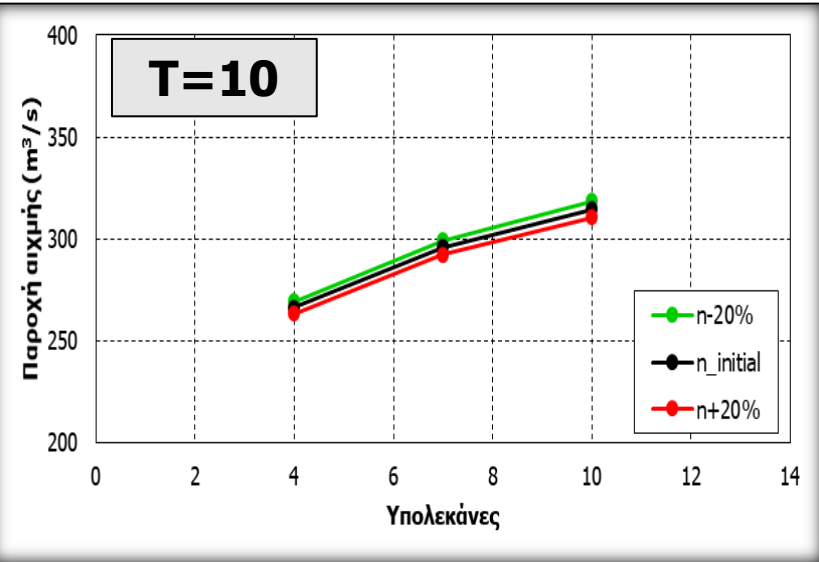
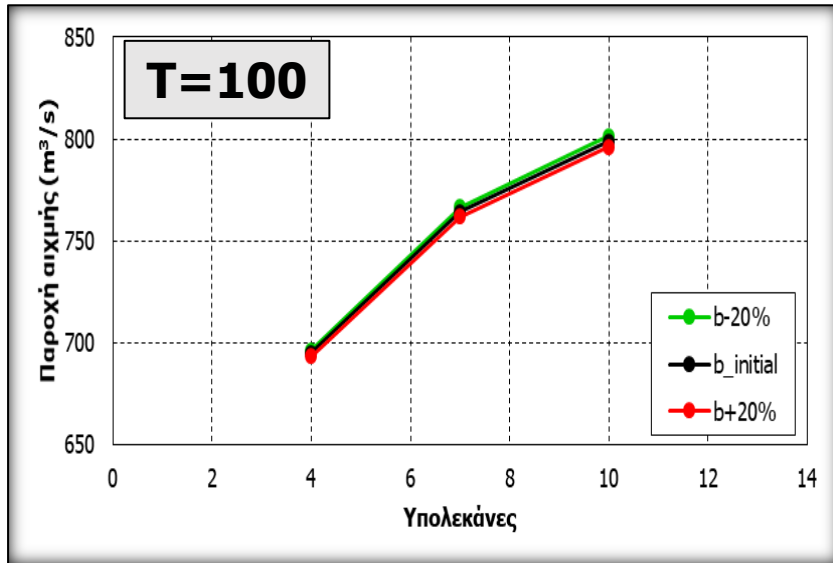
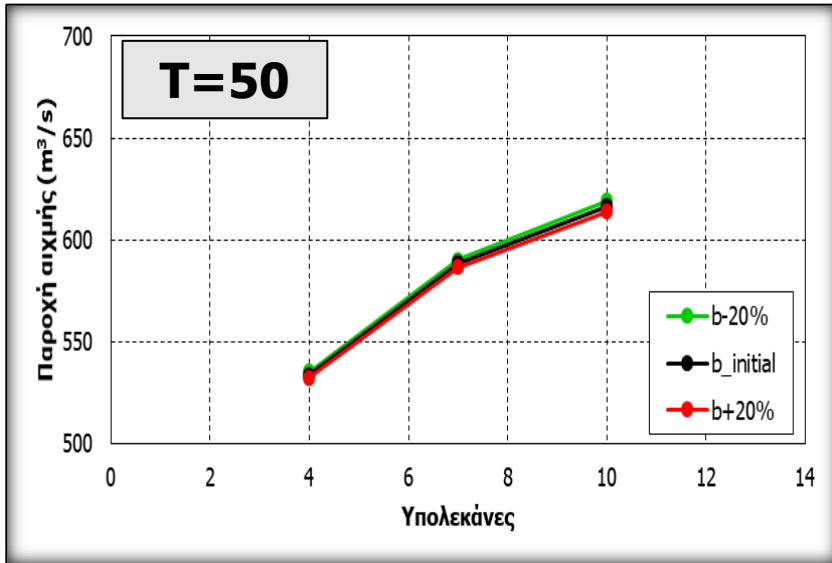
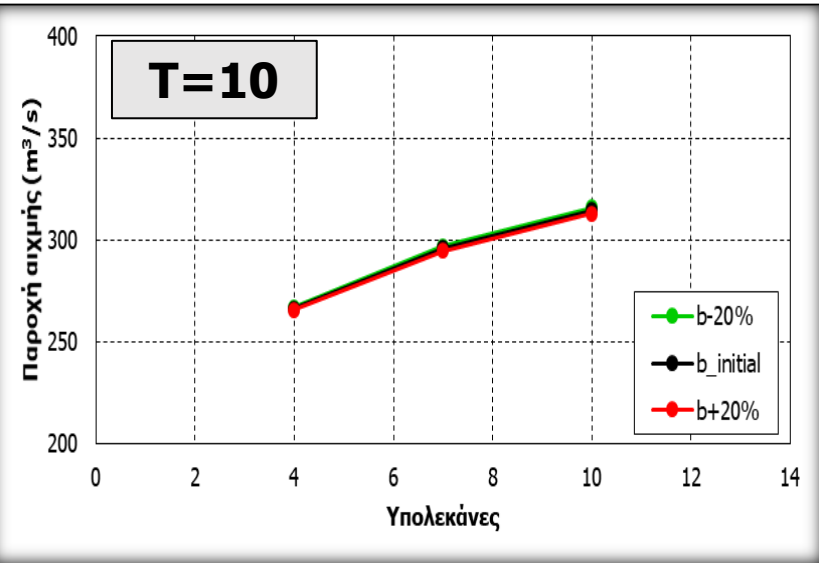

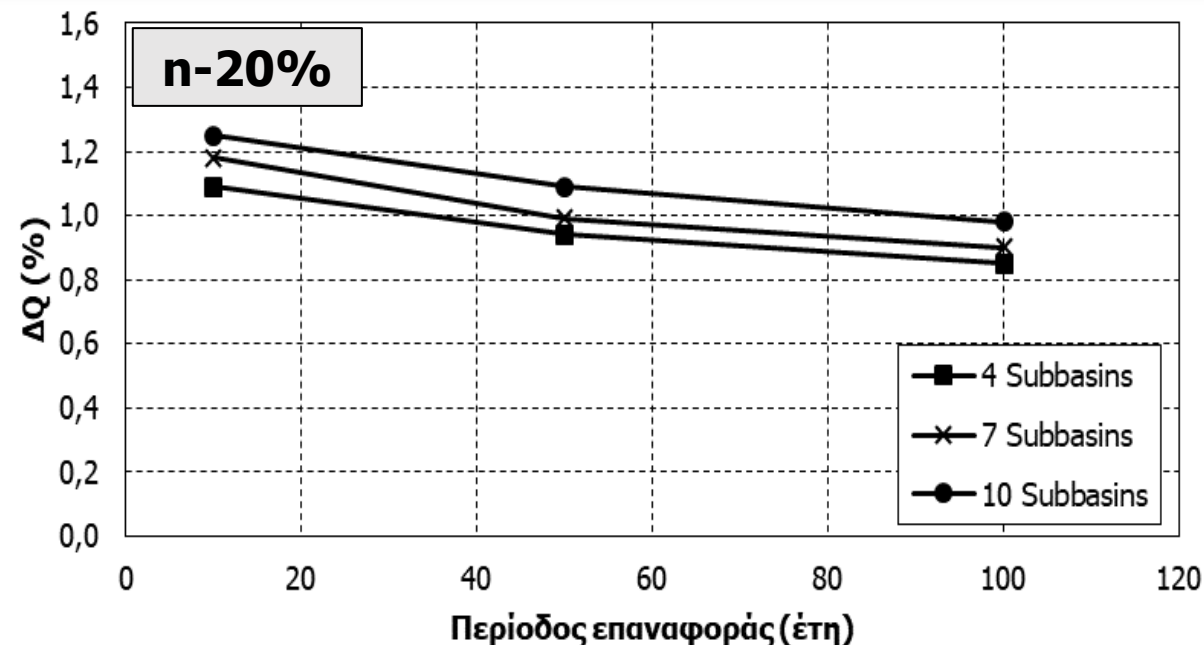
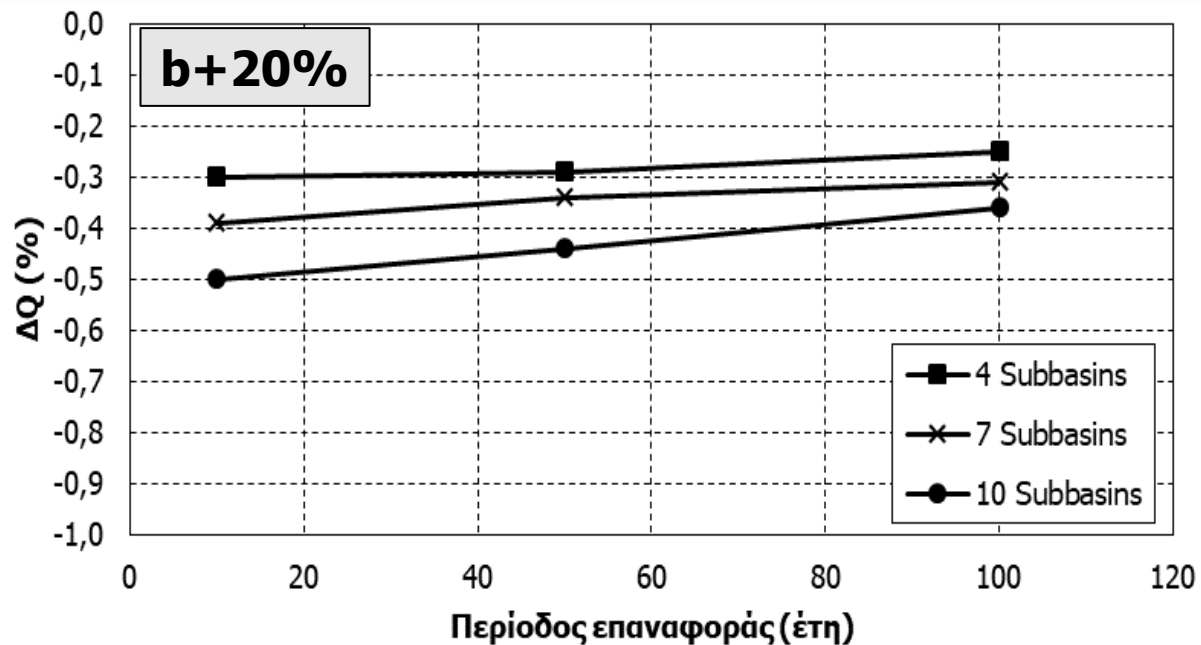
- ❑ Σε όλα τα ύψη βροχής, η μεταβολή της αιχμής είναι εντονότερη από αυτή του πλημμυρικού όγκου.
- ❑ Όσο μεγαλύτερο είναι το ύψος της βροχής, τόσο μικρότερη είναι η επίδραση της διακριτοποίησης της λεκάνης στην μεταβολή της αιχμής και του όγκου:

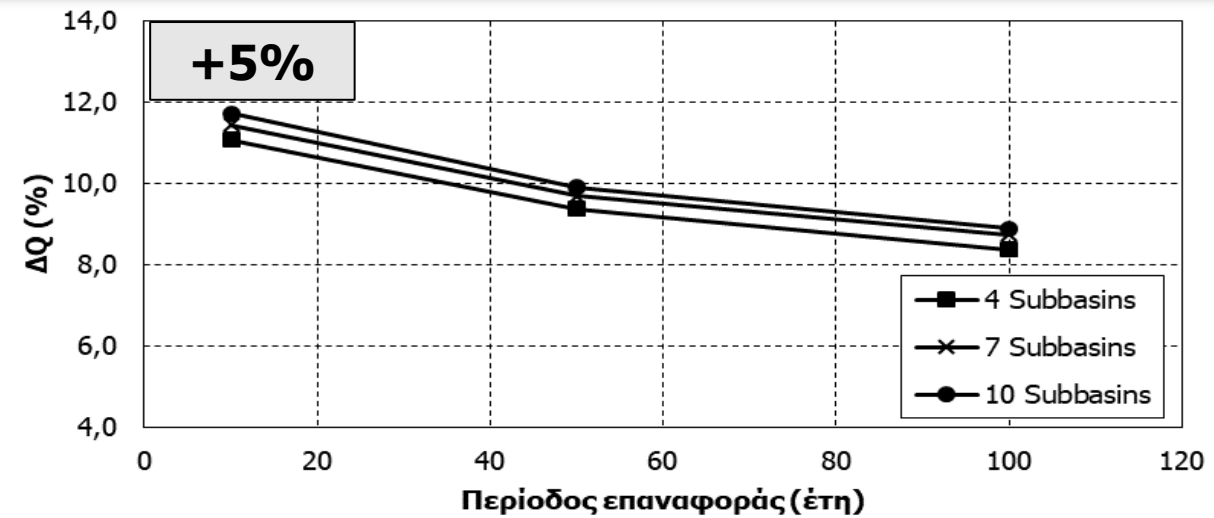
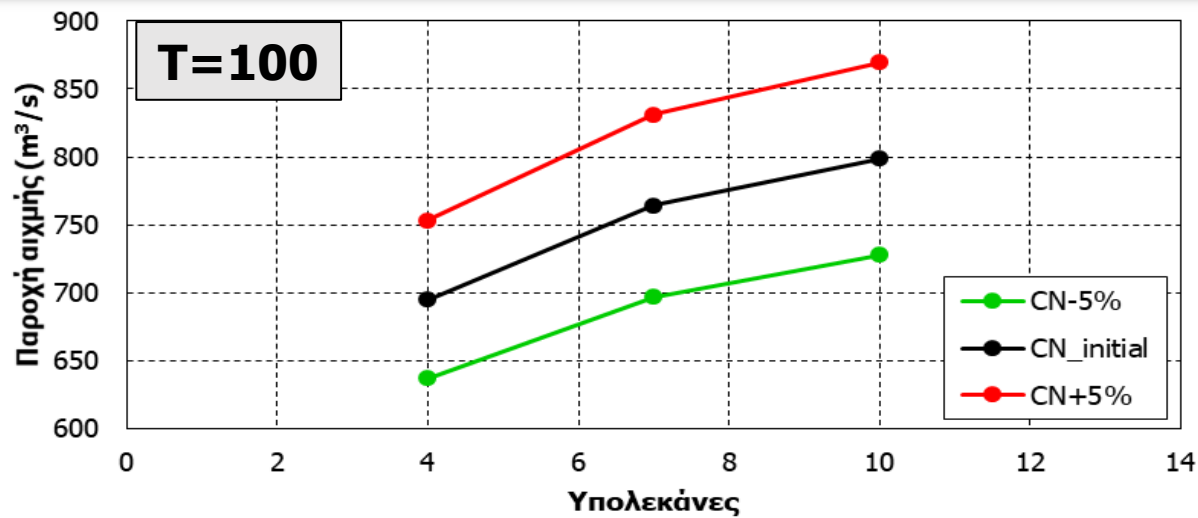
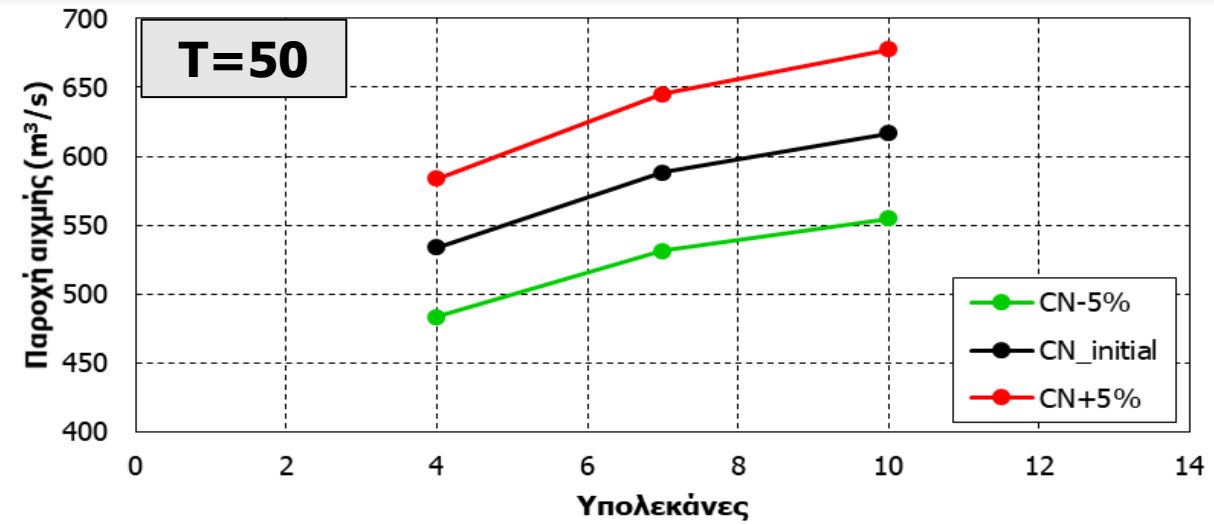
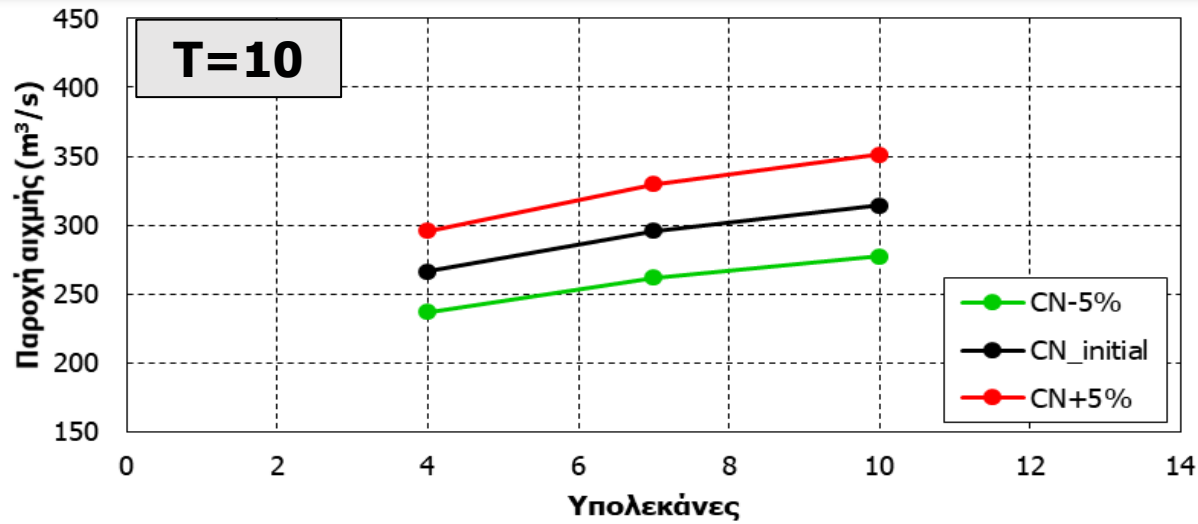
Ως προς ενιαία λεκάνη	T=10	T=500
ΔQ (%)	28-110	22-80
ΔV (%)	3-12	0.1-2.9

- ❑ Όσο πιο αδρομερής είναι η διακριτοποίηση, τόσο μικρότερο είναι το εύρος μεταβολής της παροχής αιχμής και του πλημμυρικού όγκου σε σχέση με τη μεταβολή της βροχής.
- ❑ Για κάθε ύψος βροχής, η σχέση μεταξύ της ποσοστιαίας μεταβολής της παροχής αιχμής ή του πλημμυρικού όγκου και του επιπέδου διακριτοποίησης περιγράφεται από γραμμικούς νόμους, της μορφής: **Δ(%)=ax+b**.

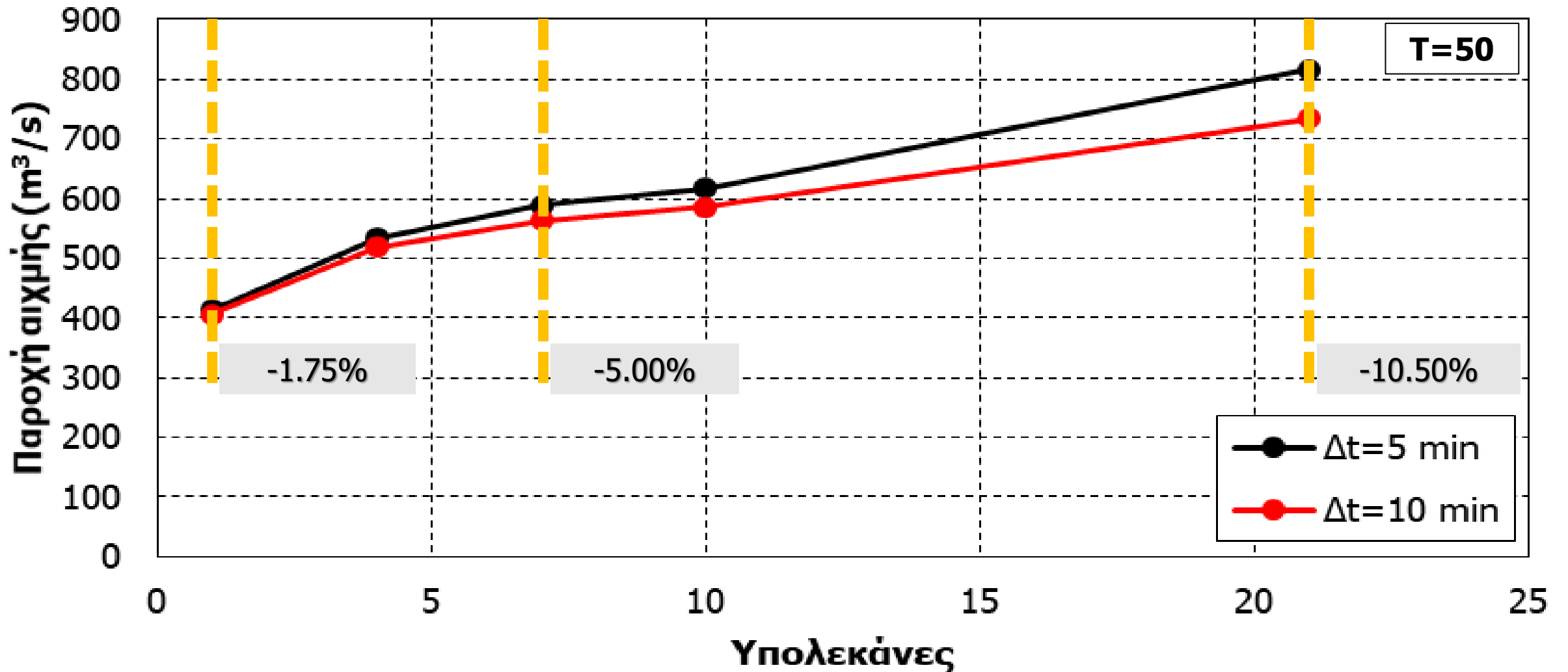

ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑΣ

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ Δt

- ❑ Όμοια αποτελέσματα στην θεωρητική και στην πραγματική λεκάνη.
- ❑ Καταγράφεται αξιοσημείωτη διαφορά μεταξύ ενιαίας και διακριτοποιημένης λεκάνης.
- ❑ Η επίδραση του επιπέδου διακριτοποίησης είναι σημαντική στην εκτίμηση παροχής και όγκου.
- ❑ Για κάθε ύψος βροχής: **(α)** Η αιχμή και ο όγκος αυξάνονται όσο αυξάνεται το επίπεδο της διακριτοποίησης, ενώ ο χρόνος εμφάνισης της αιχμής μειώνεται. **(β)** $\Delta Q > \Delta V$ **(γ)** Ο ρυθμός αύξησης της αιχμής μειώνεται με την πύκνωση της διακριτοποίησης. Η υπερβολικά λεπτομερής διακριτοποίηση σε υπολεκάνες οδηγεί σε προβληματικά αποτελέσματα, υψηλής αβεβαιότητας.
- ❑ Ανεξαρτήτως επιπέδου διακριτοποίησης: **(α)** Με την αύξηση του ύψους βροχής αυξάνεται η παροχή αιχμής και μειώνεται ο χρόνος εμφάνισής της. **(β)** Στα χαμηλά ύψη βροχής, η επίδραση της διακριτοποίησης είναι μεγαλύτερη στα χαρακτηριστικά της πλημμύρας.
- ❑ Στις πιο αδρομερείς διακριτοποιήσεις, είναι μικρότερο το εύρος μεταβολής των μεγεθών σε σχέση με τη μεταβολή της βροχής.
- ❑ Η ευαισθησία των μοντέλων στη μεταβολή του πλάτους και του συντελεστή τραχύτητας είναι ασήμαντη. Μεταξύ αυτών μεγαλύτερη επίδραση έχει ο συντελεστής τραχύτητας. Ο CN (βλ. και θεωρητική λεκάνη) και το Δt είναι πολύ κρίσιμες παράμετροι. Όσο μικρότερο είναι το ύψος βροχής και όσο περισσότερες είναι οι υπολεκάνες, τόσο πιο ευαίσθητο είναι το μοντέλο στις μεταβολές των παραμέτρων.

- ❑ Βαθμονόμηση των μοντέλων του Νέδοντα
- ❑ Διαφορετικό ΜΥΓ
- ❑ Λεπτομερέστερη προσομοίωση υπόγειων διεργασιών
- ❑ Αναβαθμοί
- ❑ Απόκριση κατάντη υδραυλικών έργων
- ❑ 2D μοντέλα (κατάκλυση περιοχών)
- ❑ Απορροή ≠ Στερεοαπορροή ≠ Εξατμισοδιαπνοή
- ❑ Μελέτη και άλλων λεκανών

- ❑ Braud, J. A., Impact of watershed delineation detail on hydrologic process modeling in low slope areas, LSU Master's Theses, https://repository.lsu.edu/gradschool_theses/3294, 3294, 2009.
- ❑ Fernandes, A., A. Lima, J. Barbosa, and L. Assis, The influence of spatial discretization on HEC-HMS modelling: a case study, International Journal of Hydrology, 3, 10.15406/ijh.2019.03.00209, 2019.
- ❑ Hromadka II, T. V., and J. J. DeVries, Kinematic wave routing and computational error, Technical report, 1986.
- ❑ Loague, K. M. and R. A. Freeze, A comparison of rainfall-runoff modeling techniques on small upland catchments, Water Resources Research, 21(2), 229-248, 1985.
- ❑ Mamillapalli, S., R. Srinivasan, J. G. Arnold, and B. A. Engel, Effect of spatial variability on basin scale modeling, In Third International Conference/Workshop on Integrated Remote Sensing Resource Center, established with support from NASA (NAG5-6535), Third International Conference/Workshop on Integrating GIS and Environmental Modeling, Santa Fe, New Mexico, National Center for Geographic Information and Analysis, Santa Barbara, CA, USA, January 21-26, 1996.
- ❑ Norris, G., and C. T. Haan, Impact of subdividing watersheds on estimated hydrographs, Soil and Water Division American Society of Agricultural Engineers, 9, 443-445, 1993.
- ❑ Sordo-Ward, A., P. Bianucci, and L. Garrote, Implications of the shape of the design hyetograph in the derived flood frequency distribution, EGU, Vienna, 2012.
- ❑ Sun, J., Y. P. Li, G. H. Huang, and C. X. Wang, Analysis of interactive effects of DEM resolution and basin subdivision level on runoff simulation in Kaidu River Basin, China, Hydrology Research, 48(4), 1100-1117, <https://doi.org/10.2166/nh.2016.332>, August, 2017.
- ❑ Thompson D. B., and T. G. Cleveland, Subdivision of Texas watersheds for hydrologic modeling, Texas Department of Transportation Research Project, 0-5822, 2009.
- ❑ Tripathi, M. P., N. S. Raghuwanshi, and G. P. Rao, Effect of watershed subdivision on simulation of water balance components. Hydrological processes, 20, 1137-1156, 2006.
- ❑ Yu, M., C. Choi, J. Ji, and J. Yi, Analysis of runoff variation according to subbasin division, WIT Transactions on Ecology and the Environment, 159, 179-190, 10.2495/FRIAR120151, 2012.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΤΕΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ!

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΧΩΡΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΥΔΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΣΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΗ ΛΕΚΑΝΗ ΤΟΥ ΝΕΔΟΝΤΑ
Διπλωματική Εργασία - Επαμεινώνδας Κουτσοκέρας

ΑΘΗΝΑ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2024